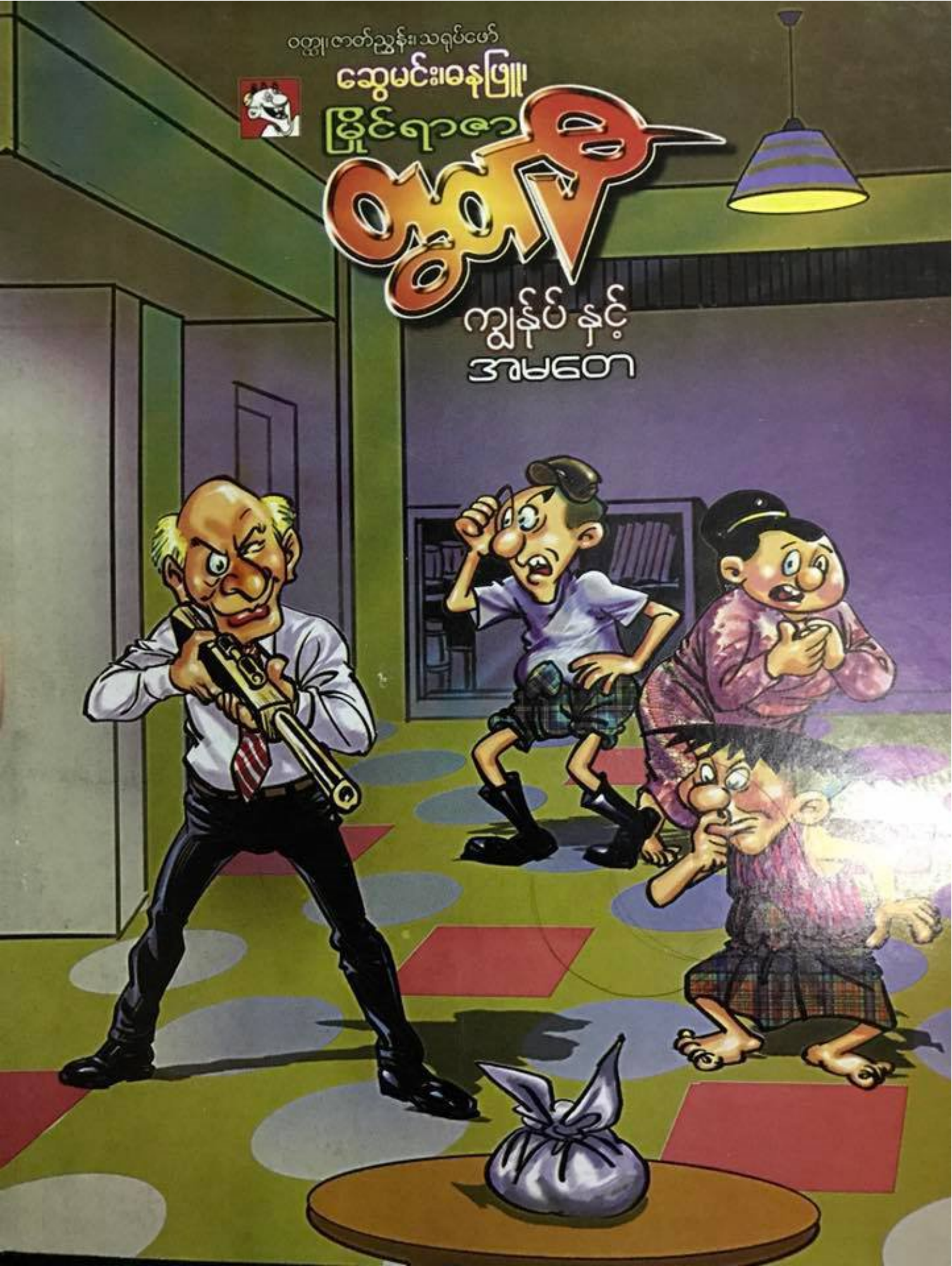
ဝတ္ထု၊ ဇာတ်သွန်း၊ သရုပ်ဖော်
ဆွေမင်းဝန်ပြု
မြိုင်ရာဇာ
ကျွန်ုပ် နှင့်
အာမဇော

ဝတ္ထုတိုများ

ကျွန်ုပ် နှင့်

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် [၈၉၈/၂၀၀၂(ခ)]

ကျွန်ုပ်ရှိပါတယ်...
အမှုတွေပါလို့,
အိမ်ပြန်ရက်ရှည်ပါဦး...

ဆွဲသွေး...

ဟယ်ကြီး: အောင်ဇေမောင်နှင့်ဇေ့
စိန်:တစ်ခွဲ:တသွဲ:။

ဘာလို့... ကိုအောင်မြတ်:ဟို,အောက်ကောင်:
ဝိုး:တယ်ဟုတ်ပေ...

ဒူး:တယ်ဆေးတွေတော်၊ ဖွဲ့ရင်းကွဲရင်း
ဇေ့ဆွဲသူက ဘယ်တွေတိုး ခက်:
နွှဲ:နွှဲ:ပါး:ပါး: ရမ်းကားလို့တဲ့...

ဟုတ်ကဲ့၊ ကျေးဇူးပါတယ်...

ဟုတ်ကဲ့ပါ၊
ကျေးဇူးတော်...
အတိုင်းသိဉာဏ်ရှင်ကြီး၊
ကျေးဇူးရှင်ကြီးလား...
ဟိုး... ဒေါ့ဇူးလား...

ဟင်...
ဒီလိုပါပဲဗျာ၊ ကျွန်တော်
ပစ်ခွင့်ပေးတဲ့သူကိုပါ။
အတွေးမှန်ပေတဲ့။

ဟင်... ဘာလဲ
ဟင်းသီးဟင်းရွက်လား။

Oh my God

ကျွန်တော်တောင်းဆိုတဲ့ ဝါသနာကို
ပြည့်စုံအောင်
ဖြည့်ဆည်းပေးတဲ့သူ
မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။

အိုး... ကျွန်တော်က ကြိုးစားပေမယ့် ဂိုးမရတဲ့
အားကစားသမားလေ...

ကျွန်တော်တို့လိုပြောတာ ဒီလိုမျိုးနော်။
အဲဒီတော့ကိုယ်ကြီးကလေးက ဒီလိုမျိုးနေ့တဲ့အခါ
ကျွန်တော်တို့ဘက်ကလည်း ဒီလိုမျိုးပြုမူဆက်ဆံရမယ်
ဆိုပြီး အသိပေးတာမျိုးပေါ့ဗျာ။

ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ ဒီလိုမျိုးမရှိဘူးဗျ။ ကျွန်တော်တို့
ပတ်ဝန်းကျင်ကလည်း အဲဒီလိုမျိုးမရှိဘူးဗျ။ ဒါကြောင့်
ကျွန်တော်တို့ကလည်း ဒီလိုမျိုးမသိကြဘူးဗျ။

ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ ဒီလိုမျိုးမရှိဘူးဗျ။

အိုး... တစ်ခွက်နှင်း
ပါတယ်... တစ်ခွက်နှင်း...
တစ်ခွက်နှင်း...

ဆိုင်းမမောဘာ စစ်ပါစေဗျာ... တစ်ခွက်လို့ ကျွန်တော်
တစ်ခွက်နှင်း တိုက်တိုက် ပေးမယ်၊ လေးခွက်လုံး ချက်ပြီး
ခွေးမမယ်ဟုတ်ပြီလား...

ဘာမှ:

ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းလည်း ပါနဲ့ဗျာ... သိပ်ရင်ခုန်ပြီး
ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း မသိဘူး... နွေးမိမိနဲ့ ကိုယ်ချင်းစာပြီး
ကြည့်ပေးလို့ ရသေး မတော်ဘူး... မျက်စေ့ပါ မှိတ်ပြီး
ပါးစပ်ကလေး ကျဉ်းကျဉ်းလေး ဟပြီး ကျွေးလိုက်ပါတော့"

ဒီတစ်ခွက်မှ: ပါကွာ... တစ်ပတ်လောက်လုပ်
မကျွေးရဘူးလား... ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်တောင်
ဒေါသကြီး..."

ဒီလို...

ကျွန်ုပ်တို့မှာလောင်း: ခြင်း:
နှိုင်းနှိုင်း: ဆင်ခဲ့ကြမယ်
ထင်ပါ..."

ဟက်ခွယ်ကင်း- ပြီးတော့ကလေး ကားရောင်းလဲ ရုံးခေါင်..
ဟင်း..ဟင်း...

ဆရာတွေကိုတော့ ငါတစ်ယောင်း
ဖယ်မယ်၊ မောင်ခွယ်ဂျာမန်ကိုနဲ့ပဲ
ဆက်တွဲတော် သိပ်ကောင်မှာနော်..

ဝင်းစောမိမ၊ ကျွန်တို့
အလေးချာ မသိပါ။
သို့သော်....

ဟန်ကိုယ့်ကို ကား ကျွန်တော်လက်ဆုံးတာသွားပါ။

ကျွန်တော်အတွေ့ အကြုံအတွေ့
နဲ့တွေ့ဟာ အလေးအနှိမ်ပါ
ဂရုစိုက်ပါ။
အာဟင်း အာဟင်း...

ငါးကောင်း- ပါးပြီး ခြင်္သေ့ဆရာတော်ကတော့ အောင်ပွဲခံနေပါပြီ။ ကျွန်တော်တော်တောမြင်တော်မူတဲ့ ဂုဏ်ရည်ဓမ္မတေဇောကြီး
ပြန်လာခဲ့မယ်။

ဒီတော့ချောက်ချားစရာ
အကြောင်းမရှိတော့ဘူး၊
ဒေါ်ဒေါ်ကိုလဲ
ပြန်ပြောပါတော့။

ဟင်း... ဟင်း... ဟင်း...
ကျွန်တော်ကတော့ ဒီလိုပဲ ဘဝကို ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းသွားမှာပါ။

အမေ... ဒီလို မဟုတ်ပါဘူး... ကျွန်တော်တို့ ဒီကောင်ကြီးကို ဝိုင်းပြီး ရိုက်နှက်ခဲ့ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်... အဲဒီတော့ ဒီကောင်ကြီး သေသွားတာပေါ့...

အမေ့ကို ပြောပြနေတာ ဖြစ်ပါတယ်...

ဟား... ဟား... ဟား...

အမေ... ဒီလို မဟုတ်ပါဘူး... ကျွန်တော်တို့ ဒီကောင်ကြီးကို ဝိုင်းပြီး ရိုက်နှက်ခဲ့ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်...

အဲဒီတော့ ဒီကောင်ကြီး သေသွားတာပေါ့...

ဟား... ဟား... ဟား...

ကျွန်ုပ်လည်း နှစ်ပေါင်း
များစွာ ကြာအောင်
အချိန်ယူကာ ကြိုးစား
ကြံဆောင်ခဲ့ပါသည်။
ဒါပေမယ့် ကျွန်ုပ်ကို
ကြိုက်နှစ်သက်ဖို့ ဘိုးဘွား
တော်မှာ ဘယ်သူမှ
မရှိတော့ပါ။
ဟင်... ဘာတွေလဲ
ဟင်...
ကျွန်ုပ်ကို ကြိုက်နှစ်သက်
ဖို့ ဘိုးဘွားတော်မှာ
ဘယ်သူမှ

ကိုးမတန်တော်လုံးသည်း ငှက်မျိုးငှံတော် အားလုံးကို ခြင်္သေ့ဘုရင်ထံသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ပြီးနောက် ခြင်္သေ့ဘုရင်ထံမှ ဆုလာဘ်များကို ရရှိခဲ့ကြောင်း ဆက်လက်ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

ဂျင်းအေ။ ဂျင်းအေ။

အာဟာရပဟာ အာဟာရပဟာ

အာ...အာ...

ကျွန်တော်တို့ ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်ရမှာပါ။ ဘုရားသခင်ကသာ ကျွန်တော်တို့ကို ကယ်တင်ခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော်တို့ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြပါစို့။ ချီးမွမ်းကြပါစို့။ ချီးမွမ်းကြပါစို့။

ကျွန်တော်တို့ ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်ရမှာပါ။

ကြီးကျယ်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို
ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဝတ်ပြုခြင်းငှာ
ဆင်းသက်လာတော်မူပြီ။
ဟလိုး၊ ပုံးကား၊
ဟောဒီကောင်းကင်ဘုံမှ

ကယ်တော်မူကြပါဦးဗျို့။

ကြီးကျယ်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို
ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဝတ်ပြုခြင်းငှာ
ဆင်းသက်လာတော်မူပြီ။
ဟလိုး၊ ပုံးကား၊
ဟောဒီကောင်းကင်ဘုံမှ

ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸಬನಾದ ನಿನಗೆ ಇವರ ಪರಿಚಯ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ!
ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಇವರಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ.
ಇವರು ಕಾಡಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳು.
ಇವರು ಹಕ್ಕಿಗಳು.
ಇವರು ಕೀಟಗಳು.
ಇವರು ಸರೀಸೃಪಗಳು.
ಇವರು ಉಭಯವಾಸಿಗಳು.
ಇವರು ಮೀನುಗಳು.
ಇವರು ಮೃದ್ವಂಗಿಗಳು.
ಇವರು ಜೇಡಗಳು.
ಇವರು ಹುಳುಗಳು.
ಇವರು ಕಠಿಣಚರ್ಮಿಗಳು.
ಇವರು ಪ್ರೋಟೋಜೋವಾಗಳು.
ಇವರು ಸ್ಪಂಜುಗಳು.
ಇವರು ಸಿಲೆಂಟರೇಟುಗಳು.
ಇವರು ಎಕೈನೋಡರ್ಮುಗಳು.
ಇವರು ಪೋರಿಫೆರಗಳು.
ಇವರು ಪ್ರೋಟೋಕಾರ್ಡೇಟುಗಳು.
ಇವರು ಕಶೇರುಕಗಳು.
ಇವರು ಅಕಶೇರುಕಗಳು.
ಇವರು ಕಾರ್ಡೇಟುಗಳು.
ಇವರು ಹೆಮಿಕಾರ್ಡ

ကျွန်တော်တို့ လည်း အဖိုးမဖြစ်နိုင်အောင် ဘာ ဒုက္ခမဆို ခံရဲသူများ ဖြစ်ကြပါတယ်။

ဟင်... အဲဒီတစ်ကောင် အများကြီးပဲ ထွက်လာတယ်...

ကျွန်တော်တို့ ဘာမှ မသိသေးပါဘူး။

ကျွန်တော်တို့ ဒုက္ခတွေ့ခဲ့ရတဲ့ အကြောင်းကို ပြောပြပါမယ်။ အဲဒီနေ့ ကျွန်တော်တို့ ဟာ ဘုရားပွဲကို သွားခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဟာ ဘုရားပွဲကို သွားခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီနေ့ ကျွန်တော်တို့ ဟာ ဘုရားပွဲကို သွားခဲ့ကြတယ်။

ပက်ပက်
ပက်ပက်

အဲဒီလောက်ကြီးတဲ့ ကြွက်ကြီးတွေ ကျွန်တော်တို့ ဘဝမှာ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးခဲ့ကြပါဘူး။

ကြွက်ကြီးတွေ ကို ကြည့်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ဟာ ကြောက်လန့်ပြီး ထွက်ပြေးခဲ့ကြတယ်

ကျိ...
ကျိ...

ဟာ... ဘာတွေလဲဟ...

ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ...

ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ...

ကျိ...

ကျိ...

ကျိ

ကျွန်တော်တို့ ကြယ်တိုင်းကွာဟာနဲ့ အရောက်သတ္တဝါတစ်ဦးနှင့် ပဋိပက္ခဖြစ်ပွားလာပါတော့တယ်။

ဆ...ဆတ္တမာတာ... ဒီကောင်ကြီးက ဘယ်သတ်တော့မှာလဲ။ ဒီ့ထက်ပိုကြီးမားတဲ့သတ္တဝါတွေကော ရှာမယ့်ကောင်ကြီး...

ဟင်း... ဘိုင်နင်္ဂလာမြို့ကြီးက သူ့ရောဂါကို ဟွက်ဆီးဂီးကား ဘောက်သူများကား ရောဂါလေးလေးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ကိုတော့ ကြိုးစားနှိုင်ပေမယ့် ကုသဖို့ကတော့ ခက်ခဲတယ်လို့ ပြောလာပါတယ်။

ဟင်း... ဘိုင်နင်္ဂလာမြို့ကြီးက သူ့ရောဂါကို ဟွက်ဆီးဂီးကား ဘောက်သူများကား ရောဂါလေးလေးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ကိုတော့ ကြိုးစားနှိုင်ပေမယ့် ကုသဖို့ကတော့ ခက်ခဲတယ်လို့ ပြောလာပါတယ်။

ဒီလောက်ကြီးမားတဲ့ သတ္တဝါတွေကိုတောင် ကျွန်တော်တို့ ကြယ်တိုင်းကွာဟာနဲ့ အရောက်သတ္တဝါတစ်ဦးနှင့် ပဋိပက္ခဖြစ်ပွားလာပါတော့တယ်။

ဒီမျိုးကတော့ ဘယ်ကတိတာသွပြီ။

ဖိုးကြီးက ဒီလောက်ပဲ
ကြံတတ်တာ
ထင်ခဲ့မိတာ
ကိုယ့်ကိုယ်ကို
အပြစ်တင်နေမိတယ်။

ဖိုးကြီးက ကြံတတ်ပေမယ့်
ကိုယ်ခန္ဓာက ခိုင်ခံ့ပြောင်းလဲ
လာတာ မဟုတ်ဘူး။
ဖိုးကြီးဟာ ဆင်းရဲမွဲတေ
ဆဲဆိုခံနေရတဲ့ ဘဝမှာ
ကြီးပြင်းလာခဲ့ရတာ
ဖြစ်ပါတယ်။

ဖိုးကြီး... ဖိုးကြီး... ဖိုးကြီး...

ဟေ့ကောင်... ဖိုးကြီး...
ဟေ့ကောင်... ဖိုးကြီး...
ဘဝးမှာနဲ့ တည်ရှိ
ကြောင်းရှင်
ဘဝးမှာနဲ့
လာတယ်...
ကဲဟာ...
ကဲဟာ...

ဖိုးကြီးက ဘဝးမှာနဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာ
ခိုင်ခံ့ပြောင်းလဲမှုနဲ့ မ
ကင်းလွတ်ခဲ့ပေမယ့်

...ဆရာကြီး ကျွန်တော်
ကို ဘယ်လောက်ပဲ ရိုက်ရိုက်
ကျွန်တော် ဘာမှ မပြောပါဘူး။
ဒါပေမဲ့ ဆရာကြီးရဲ့ သားကို
ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး။

ဟဲ့ကောင်၊
ဟဲ့ကောင်၊

...ဒီကောင်ကြီးက ကျွန်တော့်ကို
အများကြီးရိုက်ခဲ့ပေမဲ့ ကျွန်တော်
ဒီကောင်ကြီးကို ဘယ်တော့မှ
ရန်မငြိုးဘူး။

ကျွန်ုပ်တို့လဲ
ကြီး- ဟား ကြည့်ပါဗျာ၊
ကို- မတော်တဆခွင့်လွှတ်
အသိုက်ပျောင်းလဲ ရှိပြီ၊
ခဲကျွန်း- လို့ ပြောင်ဘောင်
ဟု- နှိပ်ကွပ်ပါဗျာ

သတ္တဝါ-မကွယ်ကယ်ပါနဲ့ ကြီး- အမောက်
အသိုက်ကွန်ခဲ့ ကြာဇနေမယ့် ဟား- ကွယ်
မ. ပန္ဒာဘုံး- ပဲ ကြာတိုင်ရင်ကောင်း- ဟ

ကယ်ပါဘုံး- လဲကွ၊

ကြီး- အမောတော်ဆိုလို့ကို တာရှာပိန်ဒန်းနော်
တက်ခွေပါ ဂင်း- ပါတာ တာခဲ့ရဲ့ ကို တာပြောင်း
ဇော်၊ အားတက်ကွတော်..

ဟုတ်ပါပြီဟုတ်ပါ

ဆိုး: ဒေါ့ခေတာ်ထဲက
တက်ခွေယက်ခင်း: ပိတ်ကပြဲကွယ်
နွင်မယ်၊ တက်ခွေယက်ခင်း: ပိတ်
တစ်ခုံတက်ခွေးခင်း: ဆို
သယ်ခွေ့ တစ်ဆိုနိုင်း: မာ့
ကွဲးလာ. သတွေတ်...
ဟုတ်တယ်လေ၊ ဟုတ်တယ်၊
ကျွန်ုပ်တို့ ဘာတက်ပေါ်ခဲ့နေရာ
ပြီတာက်ကြစို့...
ဥက်ခွေယက်ခင်း: ပိတ်လဲရမယ်၊ တက်သားလဲ
ရကွင်း: ခွေးရမယ်၊ သယ်ရကောင်းဆို
တစ်ဆိုနိုင်း: ပဲ၊
တွက်ကြားတော့ ဥက်သွေးပဲ
ဟ ခွေယ်ရဖို့က ဟဒိက.ကွ၊
သုတ်ကိုင်း: ထောင်မယ်ကွ၊
သတွေတ်
ဒွတ်တယ်ထင်ရင်
နှုး: သာခွဲး: ပါ...
၃၀

ဒီနေ့ အဘွားရဲ့အိမ်ပို့ဖို့ ရောင်းကောလာမယ်
ခြင်းကလေး သယ်၊

ကျွန်တော် ခြင်းတောင်းတွေကို
အကောင်းမွန်ဆုံး ကျွန်တော့်ကိုယ်တိုင်
ရွေးပါ့မယ်ဗျို့...

ဝှေ့...ဆရာကြီး...
အားနာစိတ်နဲ့ ခင်ဗျားဆီက
ငွေတွေကိုတော့ ယူချင်ပါဘူး...
ကျွန်တော်ကတော့ ဆရာကြီးကို
ကူညီချင်တဲ့စိတ်ပဲ ရှိပါတယ်ဗျာ...

ဒီမှာ ဘဘွားကြီးအတွက် ခြင်းတောင်းတွေ
ရောင်းဖို့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ရွေးပေးလိုက်ပါတယ်ဗျာ။

ဟား...ဘယ်လိုလဲ... ငါတော့
အခြေနေကို လုပ်ကြံလိုက်တာ
သဘောကျသားပဲကွာ။

မကြာမီ အချိန်
အတွင်းမှာပင်
သည် ဟား...ဘယ်လိုလဲ...
မှား...ကို ကျွမ်း...ကျင်စွာ
ကယ်ဆယ်ပြီး...ပြီး...ဘွား...ကော်

မနေ့ မျှင်းသည်ဖြေးလိုက်သော ကောက်ညှင်းထုပ်မျာကို ဖွင့်ကျွေးကြောင်း
တစ်ခေတ်က တာနာနားဝန်ခံ၏။

ဟင့်အင်း
ဟို...ဟို
မဟုတ်ဘူး

ကျွန်တော်ဒီဝတ္ထုတစ်ပုဒ်မှာနဲ့ ပြတ်သင်းခဲ့ကြတဲ့
ကိုယ့်ကိုယ်ကတော်ဟာ, ကျွန်တော်နှင့်ပြန်တွေ့ခြင်း။

ဝတ္ထုတစ်ခုကြောင့် တစ်ခုရသော်လည်း တစ်ခုပျောက်ခဲ့ရသည်။
ဝတ္ထုတစ်ခုကြောင့် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကို ရခဲ့ရသည်
တစ်ခုကြောင့်ပြည်း ချင့်ကယ်ခဲ့ရသော
ပြဿနာ။

တစ်ခုမှာ ဝတ္ထုတစ်ခုမှာ ကျွန်တော်
အရွယ်ကြီး မယားတစ်ယောက်ကြီးမှာ
ဝတ္ထုတစ်ခုကြောင့် ကျွန်တော်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လို
ဦးဝင်းကို ပတ်မိတဲ့ ဝတ္ထုတစ်ခုမှာ ကျွန်တော်
ကြုံခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်အပျက်မျိုးစုံကို ဝေမျှခဲ့ပါမယ်နဲ့
ကောင်းချီးမယား ဝတ္ထုတစ်ခုအကြောင်း ရှင်းပြခဲ့ပါတယ်
ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုတစ်ခုမှာ ကျွန်တော်

ဝမ်းကြိုး: ကား.ဂျ ဆိုင်ကို စားကျပါးနဲ့ ဒေသခံ ကျွဲကြီးတွေ: ခွေးတက် ပတ် ပုန်းနေ ဖို့ ကြိုးစားကြတော့ ကျွဲကြီးတွေက ကြိုးကို ဆွဲဖြတ်ပြီး: ထွေက်ပြေးကုန်ပြီ။

ဟင်း... ဘာမှမတွေ့ဘူး။

ဒိုင်း!

ဟင်း... ဘာမှမတွေ့ဘူး။

ဝမ်းကြိုး: ကား.လားလား: မှတ်ပုံတင် ၊ ကားမောင်းလိုင်စင် ၊ ထီမှတ်တမ်း ၊ ဘဏ်စာအုပ် ၊ ဘဏ်ချေးငွေ ကတ်ပြား ၊ ဘဏ်ချေးငွေ ကတ်ပြား ၊ ဘဏ်ချေးငွေ ကတ်ပြား

ကိုယ်တိုင်ကြီး ထွားကြီးတောင်းရွေးခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်မှ
မဟုတ်ရင် တခြားတောကြီးမှာ ရှာမတွေ့ဘူးဗျ။
ကျွန်တော့်ကို ကယ်ပါဗျာ ကယ်ပါဗျာ။

ကိုယ်.ဒွန်း ကိုယ်ပစ်ပါ
ကြီးပါ။...

ဟာ.. ထောင်းပြီးသား။

ဒွန်း...

နွားကြီးဟာ တန်းလန်းနဲ့ ယမ်းခါနေ
သောကျွဲကြီးကား ထောက်ထောက်ကြီး
သည်ပြောပြီးမှ ဒေါသတွေ အေးဆေး
ထောင်း သည့်ဆွဲ ချမ်းသာသူသည်

ကမ္ဘာကြီးကလေး ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းခဲ့သော
ကမ္ဘာကြီးတွင် ကျွန်တော်တို့ ဘဝဆိုတာ
ဒီလောက်ပဲ ရှိတော့သလား။
ဒီလောက်ပဲ ရှိတော့သလား။

ဆောက်လုပ်ရေးသမားတွေဟာ ခွင့်ရသမျှ ဝက်ကြီးလိမ်ကသည်။ ဝက်ကြီးကတော့ အမြဲယာသည်ပြန်စသည်
ဖို့ ဆိုက်ဝင်ကြိုးကျန်ရစ်မယ်ဆိုတာ ဖိုက်ကလေးမှာ ဝမ်းသာစကားရှာမရပေဖြစ်။

ဟာ့...ဖိုက်ကလေးကြီးမှ တွေ့တဲ့ ပါကွဲ့
ကျွဲသွားကိုကြီး ဖြည်မယ်ပါဗို့...

ဖိုက်ကလေးသည် ကျွန်ုပ်ဝတ်ဆင်ထားသော မျက်ကြီးကို
ထောက်ပြီးတော့မှ ဝင်ထား၏ဟု ထင်မှတ်ကြောင်း
သတိပေးခဲ့သည်။

အမလေးလေးဗျို့...

ဟင်း....
ဟုတ်တယ်ဆိုတဲ့တော်၊
ကျွန်တော်ကတော့ ဒီမှာ သာ
ကျွန်းကြီးမှေ့ မွေး
တာပါ၊ တောကြီး
ထဲကြီး...

ဟီး ဟီး ဟီး

ကျွန်ုပ်ကား အကျဉ်းကောင်း ဖြစ်ပါ
ထောက်ကူပြုခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခြင်းကို ရရှိစေရန်
ထောက်ကူပြုခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခြင်းကို ရရှိစေရန်
ဟော်ဟော်! ဒီတစ်ခါတော့...
ဟီး... ကျွတ်သွားပြီ...
ဒီလောက်ဆို ကျေနပ်ပြီထင်တယ်...

ဒီကိုက ကလေးမှာ ထက်ပက်သည့်အ
ရွယ်နှင့်ပြောင် ပြောက်ထားပေး ဖေဖော
သူ့အစား ဟိုး ကြိုးကို ဖြေချင်း ပြုစုပြီး
လုပ်ပြုခဲ့ကြသည်...
ဒီမိုး...

ကျွန်ုပ်တို့၏
ဂွေးအိုးနှင့်ထောပတ်
များကား မြေးပြုတ်
သောချင်းလန်းဖေါ
တက်ကြွဖွယ်
ထောပတ်မုန့်များဟု
ယုံကြည်သည်
။

ဟင်း...
ဟင်းမရှိဘူး...
ဟာ...
ဘာတဲ့...

ဒီနေ့တော့ ဟင်းမရှိဘူးဆိုပဲ...
ဟင်းမရှိပေမယ့် ငါ့ကိုကျွေးမယ့်သူက ရှိသေးတယ်...
ဟင်း... ဟိုဟာ ဟင်းမဟုတ်ဘူး...
ဟိုဟာ ဟင်းမဟုတ်ဘူး...
ဟိုဟာ...

ကျွန်တော်သည် ဘုရားဟောတရားတော်များကို
ဖြစ်မြောက်စွာ ကြားနာခဲ့ရပါသည်။
ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည်
ယခုဘဝတွင် ကြီးမြတ်သော
ဥစ္စာဓနရှင်ကြီး ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။
ဘုရားရှင်ကြီးကို ကျွန်တော်
ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပူဇော်ခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

ဟာ... ကျွန်တော်တို့ကရှိနေကြပြီး...
ကားကတော့ မောင်းမသွားဘူး...

ဦးကတော့... ကားထဲကိုပဲ
ကားထဲမသွဲ့နဲ့ ဦး၊ ရုပ်ပြကားကို
မောင်းသွဲ့...

ကိုကိုတို့တော်တော့... မောင် နိုးမှာသူတော် ဒီညည်း
ဝယ်မကို ဖြိုင်ဘားလိုး ကို ဆိုင်းကယ်
မောင်း ပါးဖန်...

ဦးကတော့... ကားကိုပဲ
ကားထဲမသွဲ့နဲ့ ဦး၊ ရုပ်ပြကားကို
မောင်းသွဲ့...

ဦးတင်ကြူးလေး ဝတ်ဆင်ခဲ့တာက
မယုံတတ်ပါလား မျှော်ရတယ်...
အမဲ့ဆိုက်ကား ဆရာ ပါမောက္ခချုပ်
ဦးဝတ်ဆင်ပေးတဲ့ ကျေးဇူးကြောင့်
အမဲ့ဆိုက်ကားဆရာ

ဟင်းသား၊ ဟာ... ပီးဟာလိုက်တဲ့ကြိုး ထောင်းတဲ့ပဲကြွင်း မစေး၊ မွှေးမွှေးရွှေ့လည်ရွှေ့
ဂန်ထွက်နွားဆွဲရွှေ့၊ ဒီကောင်လေးကား သူ့အစ်ကို မဟုတ် မရိုတင်းပြဘူးဆိုတော့

မမမွှေး... ဟဟ သူတောလေးကလေ
ရွာကြီးဆီဒီပဲသွိုးလေး...
ဒီ... ဒီ... နဲနဲလည်းပါ...

ကား... ကားပြောတာတော့ဟုတ်
အစဟုတ်ဆိုလားပဲ...

ဟုတ်... ဟုတ်...
ဟိုး... ဟိုး...

ဟောဒီနေ့ဟာဒီနေ့
ပျိုကြီးဘဲ ကယ်လို့ကတော်ရမလဲ
စဉ်းစားနော် ဟောဒီနေ့ဟာ
ကျပ်ဟာသိလ ခြောက်ဆယ်၊
ဟောဒီနွားဆွဲနေတဲ့ ဂျာနွှဲဆယ်၊
ဟောဒီကြိုး ဆွဲတဲ့ ဂျာနွှဲဆယ်
ဟဟ သူတောလို့ ဆိုပေမဲ့
ဒီလောက်တော့ ဆင်ခြင်တုံတရားရှိသား
ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ ဟဟ သူတောတဲ့
အပျိုကြီး

သူတောတော့ ဟုတ်ပေမဲ့
ဆေးခန်းဖွင့်ထားတဲ့
ဆရာဝန်ကြီးကို
ကုသရတာပါဗျာ...

ကျွန်တော်မှာ တပည့်တွေကို အတွေ့အကြုံ
ဆိတ်ဖေကောင်း၊ လှေသေတ်လည်း
ကျွန်ုပ်ပါလည်း၊ မလေး၊ မျှင်နွှင်
ပတ်သက်သော်လည်း ဘာတမှ
တတ်နိုင်သည်ဟု ဆိုတိုက်
ဟု ထင်ခဲ့ပါ၏။
ဆိုက်ကလေး၊ ကား၊
မလေးမျှင်တွေကိုသာ၊ လွှင့်
တစ်ခွန်း ထည့်ပြောခဲ့ပြီ။

ဆရာတော်၊ ကျွန်တော်တို့တော့ မမမျှင်ကို
ပဲဘဂေ၊ မုန့်ဟင်းခါးမယ်ပေါ့။။။

ဟာ။။
ဆရာတွေ့ဆရာတွေ့ဟု၊
ပဲဘဂေးမှာတဲ့လား။

ဆရာတော်ဆုံး၌၊ ပြည့်ဟိုးမှာ၊ ကျွန်တော်တို့ကတော့ ဘုန်းကြီးတို့
အမဲတုန်ပူး၊ ဟာ နွားသား၊ အဲဒီတော့ ဒီမှာ ဒီယိုးဒဲ့
ဒုစရိုက်ကြီးကို တွန့်တိုးနေတယ်။။။ ဝတွေ့မယ်.. မမမျှင်။။။

ပါနဲ့ကွာ...

ဖေဖေနဲ့မအားဘူး...တွေ့ရဖို့မလွယ်ဘူး

ပဒုမာစား၊တယ်ဆိုတာ
ရန်ကုန်ဆိုတာ မဟုတ်ပါဘူး...
အတွင်း၊ အမြင်အသစ်အဆန်း
ရပြောင်း အွန်းစက်
လို့ပါပဲဗျာ...

အိမ်ရှိသေးရဲ့လား
× × × × ×
. . . . . × ×
. . . . × × .

အိမ်းဟိုး
အသံကြီး

ရပြီးတော့ကြီး အမြဲနှိပ်ယက်ပယ်ဖျက်ခံရတဲ့ ဦးမာရတွေ့ကြပြီ။

ဒီလိုမျိုးလေး ဖြစ်နေတာပဲ

ဟိုလိုမျိုးလေး ဖြစ်နေတာပဲ

ဒီလိုမျိုးလေး ဖြစ်နေတာပဲ
ဟဲဟဲ...

ကျွန်တော်လည်း မနေ့ မှာခဲ့တာ ပြောပြီး မနက်
အစောကြီး ပါလာတဲ့ အကြောင်းကို ပြောပြလိုက်တယ်။
ဒါနဲ့ ဖိုးကြီးက ဟောဒီ ဆေးတွေ ပေးလိုက်တာ
ဟုတ်ပါတယ်။ ဒီဆေးတွေ သောက်ရင် ဘယ်လို
ရောဂါမျိုးမဆို ပျောက်ကင်းသွားမှာပါ။
ဟား ဟား ဟား
ဖိုးကြီးရေ ဒီဆေးတွေ ဘယ်လောက်ကြာရင်
သောက်ရမှာလဲ။
ဟား ဟား ဟား
ဒီဆေးတွေ ဘယ်လောက်ကြာရင် သောက်ရမှာလဲ
ဆိုတာ ပြောပြပါဦး

ဟယ်.. ရှင်ဘုရား.. ဒီလိုလား။ ဝေး: မင်း
ဘာတွေးတောကလည် သိပ်: ပေး: တဲ့။
အမှန်ကတော့ ငါဟာ
ဘာကိုကမှ
မသိပါဘူး။
ဒီတော့ ကျွန်တော်
ဘုန်းဆင်တွေးနဲ့
ကမ္ဘာမတွေ့ကြောင်း
ကို ပြောပြပါကြောင်း။

ဒီလောဘကြီး ငိုက်ကလေး:ကို ကျေး
ကျွေးမိပါမှ ဟင်း.. ဟင်း...
ဟင်း.. ဟင်း...

ဆာကြီး
ကျွန်တော်လေး
ဖို့ ကိုမင်းလား ဟင်
၄၇

ဘိုးဘိုး...
ဒီကနေ့ ဆိပ်ကိုတက်ပြီး ဟာ
လာတဲ့သေတ္တာကြီးကို ပါခွာကကို
အမြန်ခေါ်ကြဖို့ ဒေါ်ငယ်ကို
အကြောင်းကြားလိုက်ပါ။ ကျွန်တော်
ကြိုတွေ့ဖွေ့ခေါ်ကြပါ့မယ်
အထဲက အရာတွေကိုလည်း
သတိထားပါ့မယ်
ဟုတ်ကဲ့ဗျာ။

အင်း ငါ့... ကျွန်တော်တောင်လေး ကျန်းမာ
ဖို့က အရေးကြီးတယ်... အင်း...

အစ်ကိုကြီး ဆိပ်ကမ်းကို ဘယ်လောက်
ထိတောင်းတယ်ဗျာ။

ဟုတ်ကဲ့...

ဟူတော်.. ဟူတော်ကဲ့
မမမျှင်

ကောင်းကင်ဘုံကိုတောင်
ခင်ဗျားမမမျှင်

သက်သာတောင်းဖို့ဒီဘဝကို
သွားကြည့်ပါဗျား...

ဟူတော်.. ဟူတော်ကဲ့
မမမျှင်

ဟူတော်.. ဟူတော်ကဲ့
မမမျှင်

ကောင်းကင်ဘုံကိုတောင်
ခင်ဗျားမမမျှင်

ကမ္ဘာ့ဥပမာ
ကြောင်ကြီး

ကမ္ဘာ့ဥပမာကြီး

ဘာဖြစ်မှားမှန်းမသိကဲ့
လေးယောင်းမောင်းနှင်းမိပြီးတော့
နောက်ကျွန်ုပ်သည်ယခုမှစ၍
ဘဝ၌ ငါ့နှုတ်မောက်တော်
ကိုယ်တော်သည်ဖြစ်ကြောင်း
အတွေးပေါက်ခဲ့ပါသည်။
ဟု ကောက်ခံရပါသည်။
ကျွန်ုပ်တာဝန်ဦးတည်း အမြဲမှီး
ပို့ပေါက်မှုဌာနပါ ကျွာ
ကမ္ဘာမကြီးကို
ကယ်ရမှာပဲ
၁၀

အင်း...
ဒီလောက်ဆို
ကြောင်မမောင်ကို
ဖြိုကွဲအောင်လုပ်ခဲ့တာပေါ့။
ဘီ ဒီယိုကြည့်ရင်း
စောင့်ကြည့်နေမယ်...
ဟိုနေ့ တောထွင်းတဖွဲ့သည်ဘဝ ကောင်းမွန်ခြင်းငှာ
မင်းကိုခြောက်လှန့်ရန် ဒုက္ခပေးသောကြောင့်ဟု
ဆိုပါ၏။ ကြွေးကွေးသည်းခံမှုမရှိသော
မကြိုက်ရဘူး။
ကံမကောင်းတာပဲ
နေတာဖြစ်နေပါပြီ...
၄
၄၆

နေသွိုင်းတို့ ဖြစ်မယ်၊
မင်းဆုပ်လိုက်ပေတော့၊
ကျွန်တော်ပြန်သွားတော့မယ်။
ဒီတစ်နေ့တာ ကုန်ဆုံးမှု ကာလ
သွားလေးကြီး ဆားရှက်နဲ့ မှ
မကြိုက်ဘူးပဲ၊
၁၂

ဖမ်းမိတဲ့ ခိုးသားကို ကျွန်တော်
ကြောင်ကြီးဆွဲသွားတဲ့ ခိုးသားကို
"ဟုတ်ကဲ့ ဒီခိုးသားကို ကျွန်တော်
ဖမ်းမိတာ ဟုတ်ပါတယ်"
"ဟေ့ကောင်၊ ဒီခိုးသားဆွဲသွားတဲ့
ကြောင်ကြီးကို ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ
ပြောစမ်း"
"ကြောင်ကြီးကို ကျွန်တော်
ဘယ်မှမသိပါဘူး"
"ဟေ့ကောင်၊ ဒီခိုးသားကို
ဘယ်ကဖမ်းမိသလဲ"
"ကျွန်တော်ဖမ်းမိတာ
ကြောင်ကြီးဆွဲသွားတဲ့
ခိုးသားကို မဟုတ်ပါဘူး"
"ဟေ့ကောင်၊ ဒီခိုးသားကို
ဘယ်ကဖမ်းမိသလဲ ပြောစမ်း

ဟာ... ဆရာတွေက... ကျွန်တော်မတွေ့ရဘူး...
ကျွန်တော်မတွေ့ရဘူး...

ဝိတ်ကမ်း...

ဘယ်သူပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဖမ်းကမ်း
ရမှ ပြဿနာ...

ဆရာကြီးတို့ ဒေါက်တာကြီးတို့ ဘာတွေ ပြောနေကြတာလဲ
ဆိုတာ ကျွန်တော်မသိဘူး...

ဒေါက်တာကြီးတို့ ဆရာတွေက၊
ကြိမ်ဘောလုံးမှာ ဒီလို ဒုတွေကြီးတွေ
ကို ဘယ်လို ကိုင်ကြမလဲဆိုတာကို
ကျွန်တော့ ဒုတာဆိုပြီး ဒီလောက်
ကြီးတာတွေ ပေးထားတာ...

ဝိုး...
ကိုင်ရတာတော့ ဝိုး...
ခက်တယ်...

ဟုတ်တယ်လေ၊
ဒုနှိုး...ကျွန်တော်
ပြောမယ်...

ကျွန်ုပ်ရဲ့ကောလဟာလများကြောင့် ဆိုးဝါးခဲ့ရသည့်အကြောင်းအရာများကို ဖော်ပြပေးပါ့မယ်ဗျာ။

အင်္ဂါ ကောက်ခဲ့ပါပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ သားသမီးများ
သို့ကဲ့သို့ကနွှဲကလဟဲဖြစ်ကြရသလဲ ဥတွေးတဲ့အကြောင်းကိုပါ။

ရှင်...ဒါဆို သင်ဟောင်းဂေါ်ဒေါ်ဟာနဲ့
ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့...

သင်ဟောင်းဂေါ်ဒေါ်ဟာနဲ့

ဟိုး...
ဟာကို
အရမ်း

ဘယ်သူ့ကိုမှ ဒုက္ခမပေးဘဲ
ကယ်မယ်ဆိုတဲ့ ဒုစရိုက်ခံကို
ဘယ်လိုလုပ်ပြီး
ကယ်ဆယ်ရမှာလဲ ဆရာ...

ဒီလိုပါပဲ
တပည့်ရဲ့ အတွေးအမြင်
ကွဲလွဲနေတယ်။ သို့ပြီး
တွေ့တာပေါ့...

ဒုစရိုက်ခံတွေ
အသည်းယားတယ်ဆိုတာ
ဘယ်လိုလူမျိုးလဲ
ဆရာ...

ဟဲ့... ဟဲ့... ဒုစရိုက်ခံကို ကယ်ဆယ်ဖို့ အမှန်တကယ်
ကြိုးစားတဲ့ ဓမ္မာ ဗိုလ်ဆွဲ ခွေးကွပ် လိပ်ကြီးတွေ
ရှိသေးတယ်ကွ...

ကျွန်တော်တို့ ဒီလိုမျိုးတွေ
ဖြစ်ကြရအောင်
ကြိုးစားကြရမယ်
ဆရာ...

ကြီးမြတ်သော ဘေသမ္မာတို့ အားလုံးသည် ဤပေါ်ပေါက်လာသော ဆိတ်ကလေးကို ချီးကျူးကြပါကုန်။။

တစ်ပိန်း

ကျစ်ပိန်း

တစ်ပိန်း

တစ်ပိန်း

အိမ်နီးချင်းများ ဝိုင်းအုံကြည့်ရှုနေကြသော ဆိတ်ကလေးသည် ကြီးပြင်းလာပြီး ကြီးမားသော ဆိတ်ဖြစ်လာသည်။။

ဆောင်းတွင်းကုန်းအရပ်ရှိ ကမ္ဘာကြီး...

ဒေါ်ကြီး- ကို့သမီးကြီးကို ကြည့်ပါအုံး။ ကျွန်မ အသည်းနာလွန်းလို့ ပြောနိုင်ပါဘူး...

ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဒေါ်ကြီးရယ်... ဟီး...

ကောင်းကောင်းကြီးမွေးထားတဲ့ ကိုယ်ဝန်ကြီးကို ဒီလိုသတ်ပစ်လိုက်ပြီး... မှ.....

ဖခေး:မျှင်မျက်လုံး:များ:ပြာကျယ်သွား:ကြီး။ ဦးကိုကိုလေး:ပါး:စပ်ပြောဟန်း သား:ပြုံးသွား:သည်။
မမမျှင်... သားတွေတော်တော်ခြိုး: ပြီး ဖြောက်မှား:လာပလီ:ဟာ...
ဟာ... ဒါဆိုရင် အဃလိုလုပ်ကို မှားလိမ့်မယ်...
ကျွန်ုပ်သည်လည်း: သေတော်ပေါက်မှန် အကျအနဝင်ထိုင် ချလေပြီသည်။
ဦးကိုကိုလေး...
ဟာ... အားတွေတော်
ဟာ:တာဝါန်း:ဟန်ကို. ခြိုး:အားတာဖြောက်:ပလား:
အသိမြင်ပုံ: ပါမလိုတွေတော်ပြီဟား:နဲ့
ဟာ... ကိုကိုတွေတော်ခြိုး:အဖတာပါဟတာအ ပြီ-မြစ်ခြင်း:ဟုခြိုး: မျှင်ဝမ်း:သားပြောကြော ကွယ်...

ဟုတ်ကဲ့... ဆရာတဦးပါ

ပြီးတော့ကားလည်း စီးမဝင်နိုင်အောင် ကမ်းနားရှိမြက်ခင်းပြင်ကြီးမှာ ဖြတ်ကာဆီးလို့ကိုပါ...

ဟင်း... စွတ်မကိုင်နဲ့...

ကိုကိုတို့တွေ့... မမင်းသားကြီးမှ ကိုယ်ချင်းစာပါတယ်

ဒီလောက်ထောက်ရှုပ်ထွေးတဲ့ ကိစ္စမျိုးကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရတာ ဒါဟာ ပထမဆုံးအကြိမ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဟုတ်တယ်မမွေး၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ အိုးအစားတွေကို ကြိုးပမ်းမှုပေါ့ ဒီလောက်ထောက် ခိုင်ခဲ့မယ်လို့...

အင်... ဒုတ္တိုးဒုတ်လုပ်ပုံမှာ အားသွန်ခွန်စိုက်...

အင်း... ဒုတ္တိုးဒုတ်လို့ ပါလား...

ကျွန်ုပ်သည်ဘုံဝိဇ္ဇာပုံစံဖြင့် ဂေါဓာကျွဲတို့ အိမ်ရှေ့ခြံအတွင်းသို့ သွားခဲ့ပါသည်။

ဟုတ်ပါပြီ ဆွေ... ဒီနှစ်တွေလုံးတွေ တကယ်တောင် ဘုန်းကြီးနေတာ အံ့သြစရာပါ၊ ကိုယ်ကိုတွေတော် ကယ်လို့ ဒီနှစ်ခြိုးယားဒဏ်တောင်

အိုး... တာဝတိံသာဘုံက ခေါ်သလိုပဲ ခြိုတယ်နော်...

အိုး... တိုးတိုး... ဒါတွေ ဆောက်မှ ဖြစ်ပြီမယ်၊ ဒုဋ္ဌဂါမဏီတောင် ဒီလောက်၊ မနက်ဖြန်မှ တာဝတိံသာကြီး မပြီး ခစ်းသဖြင့်သာမယ်၊

အဟမ်းဟမ်း... တစ်ခါတုန်းကတော့...

... အိုး ဟိုး ဟိုး...

ရင်ဘတ်... ဒီနှစ်မ

ဟိုလို့... အိမ်တွင်းမှာပဲ
တံခါးပိတ်ခြင်းသာ ပြုလုပ်ပေတော့
ယုဒိဘဲဖြူး ခြင်းသည် မတကောင်းကြီး
ကိုကိုတွေတော်၊ လူတွေကမသက်တဲ့ပုံကလေးနဲ့
ဝင်သွားပြန်ချေရဲ့"
ဒေါက်တာနဲ့ မောင်
ခြင်းလို့ ကယ်ခြွေပြီးမှလဲ
ပြောကလေး၊ ဟေး နဲ့
ပဒိဖြူး မောင်ခြင်းသည်
ကြွေကမယ်၊
အတွေးသေနတ်သံ
ကြားရင်တော့ လူတွေ
လာကြည့်မှာပဲဟ၊
ကယ်သူ့ကို ခြင်းသည်မှာလဲတော့၊
ဟိုကလေးပဒိဖြူးဆိုတဲ့
တောနဲ့ ကျယ်ပြောကျယ်ပြန်မှာ၊
ကျယ်မယ်ဆိုရင်
ကူးဝင်ရင်"

ဟမမျင်းကလဲဗျာ
တစ်ယိန်းတန်းမတောဗျာ၊
နှဲ့သွားနှဲ့သွားပါးပါးထိုးခင်
လဲထိမှာပေါ့ဗျာ၊ သေ
ကောက်ခေါက်ခင်မပြီ
ပါဘူးဗျာ၊
ကစ်ကြောတယ်ဒို့ကိုကလေးပဲ၊ ဒုံကျောင်းတက်မဟုတ်ဘူး
နင်ကတကယ်ထိုးနဲ့ပစ်မှာ၊ ထိမှာငါ့ရင်ကွဲနှယ်လေ
မလဲနဲ့လဲကောကောကောလာကိုတွဲ့
လို့လဲ..
အိုး..
ကဲ..ကဲ..သေးမျင်ကောကျွဲပါပါ
အစ်မ: သမီးခံတေ့ခဲ့
သမ္ဘကြီးတစ်ကောင်ကောင်နဲ့
အမေ: သမီးဖြစ်ရတော့မယ်
ဟင်းဟင်း
ဟေ့သေးမျင်
ကား: ကြောက်
ကန့်ကွန်းနှ
ဖေဖြို့...
ကျွန်ုပ်ကြား:
ငါဖျင်ကြောက်

ကျယ်ကို အိမ်မှာ ခဏ ထိုင်ခဲ့ပြောင်ကို ကိုတာမယူသွားခဲ့။
ကားသော့ကိုတာနဲ့ ဆီးမှာလဲ ကတယ်ပေါ့...

အင်း

မစ်ဆွေးကလဲ ဟုတ်ပါတယ်။
ကျမတို့ကတော့ ဘာလို့ ဒီလောက်ကြီး
ဟန်ဆောင်နေရမှာလဲ။ ဒီလောက်ကြီး
ဆီးကြိုးစားတာ
ဂရုပါ...

ဟင်... ဒုစရိုက်မလား...
ဒီလိုလုပ်ရင်ကြောင်ကြီးနဲ့
ဒီဖိနပ်နဲ့ မကြိုးကဖက်ဖက်
ကြမ်းပါအံ့နဲ့...

ဖြစ်ခဲ့ရဲ့ ဖိုက်ကလေး ခြောင်ကိုကြမ်းကြီး ဘိုးအဖတောကို ခြောင်မှာ
ဒုစရိုက်ကောင်လေး ဖြစ်တော့ ဘွားမှ ဘိုးအဖတောကို

ဟုတ်ပါ့ ဘမယ်...

ဘယ်ကြီးလဲ
အစ်ကိုကြီးမောင်မယ်
ကျွန်တော်တော့ ကိုကိုကြီးနဲ့ပဲ
လိုက်ခဲ့မယ်ဗျာ
ကျွန်တော်ကိုတော့
ထားခဲ့ပါတော့ဗျာ...

ဒီကိုင်ရတဲ့အလုပ်
လုပ်ချင်တဲ့သူ
ရှိသေးသလား...
ဟေ့ကောင်
ဒီကိုင်ရတဲ့အလုပ်
လုပ်ချင်တဲ့သူ
ရှိသေးသလား...

အစ်ကိုကြီးမောင်
ကျွန်တော်တို့
ဘယ်ကိုသွားကြမှာလဲ...

ဒါနဲ့
မင်းတော်တော်ဆိုးတယ်
တယ်မဟုတ်ဘူး၊ ဆိုးတာဆိုးတယ်
တယ်မဟုတ်၊ တော်ပြီနဲ့ ကျမဟာ
ကိုယ့်ပဲကလွဲ၊ ဘယ်သူမှမဆိုးပါဘူး
လောလောဆယ် ခေါင်းငုံ့ပေးထား
ဘယ်ကပဲ ကျန်ခဲ့ခဲ့

မတော်မျှင် ခိုင်ကျည်းခေါ်ခေါ်ခေါ်...
ငလေး:ကြိုလေ။ ကျမ်းဘူး:တယ်မယုံကြဘူးလား
တမင်:နှိုး:တာသိတာ ဂျင်း"
ဒေါ်။ ကျန်တာတော်
ဂေဆ:ခွင့်ပြုတော်:တော်
မမျှင်ရဲ့။"

ကျန်ပြီးနှင့်၊ ဘယ်ဖို့ ခေါ်:ခွဲတယ်မမ်ဖို့:ဘာ:
မတော်:မျှင်ခေါ်ခေါ်ကြည့်ပါ။ ကျန်တော်လာခေါ်။ ပါ:နှင့်ကြတော်
ကျန်တော်
တာသိတော်:လုပ်ကြပါတော်
လေ...
39

ဆမင်းမိုး၊ ကျောက်လုနီးမှ မတော်မှန်စွာ ပြန်ထောက်လာသည်။

ဟာ... မင်းကြောက်လာပြီ
ပေါက်ဆုံးကလေး...

ဟား... ဟုတ်ပါရဲ့ မမမျှော်ရဲ့...
ခွဲပြီးကြောင်ပေါက်ကလေးကို ကမမတော
ခွဲပေးထား၍ ဝင်လာကြည့်ရင်း တောင်
မဟုတ်ဘူး...

ကျွတ်... ဒေါ်သက်သာရဲ့ ကြောက်လာပလိုက်တာတော့၊
စမ်းသပ်ရင်း... ကြိုးစားပေပါဟာ...

ဘာမှလုပ်စရာမလိုဘူး
ကြိုးစားမိုန်းမ ပါလား၊
သား... ပြန်ခဲ့ပါ...

ကဲပါကွာ ထားပါတော့၊
ဟာ... မင်း ဘိမ့်ထားတဲ့
ဟင်းသုပ်ကောင်လေး
ကြောက်သွပ်ပြီး ကိုယ်ချည်ပေးပါဗျို့
အဝေးကြီးထားမပို့တော့ဘူး၊
ဒုံ ဟိတ်မမှာ...

ကြောက်ဟေ့ မင်းတို့ကြီးကို
ခိုက်ထင်သူ သူပြင် ကျဉ်း
သတိပေး လိုက်ချင်ပါ။

ဟိုက်ကဟေ့ မုန့်ဟင်း
ထိပေးပါဗျို့...

ဒီတိုင်းနေ့ ကြီးမင်းသားလေး ကတော့
ကြောက်ရိုး ကြောက်ကလေး ဖစ်ပြီး
ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြောက်ဘဲ
ရင်းနှီးခင်မင် ပေါင်းသင်းနေထိုင်
ကြပါတော့တယ်။။

ဒီတိုင်းနေ့ ကြီးမင်းသားလေး ကတော့ ကြောက်ရိုး ကြောက်ကလေး ဖစ်ပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြောက်ဘဲ ရင်းနှီးခင်မင် ပေါင်းသင်းနေထိုင် ကြပါတော့တယ်။။

ကယ်ပါဦးဗျို့...

ဒီတိုင်းနေ့... ဒီတိုင်းနေ့.....

ကျွန်တော်တော့ လက်ရည်မွှေးမည့်ပုံပါကဲ့ ဆရာတို့
ကဲ... ငါမတော်ပြောတော့ကို ကိုယ်ပါးမမမြင်ရဘူး။
"အင်း... ကြက်ကလေးကပဲ
ကံကြီးလို့ လား၊ ဦးကံကလား
လက်ကပဲ သွက်လို့လား၊ ငါမ
တော်ပဲ ခွန်းလို့လား
မပြီးဘူး၊ ငါ့ဘက်ကိုနိုး
အသိတော်တော့ ငါမှ နှပ်
ကျွန်ုပ်ရောရော်တို့ကို မှ
ကိုယ်လက် ကလေး ကမတော
နှပ်ပါဖေ့ဗျာ။"

ဗုဇ္ဈ:မျှင်က ကြိုက်လည်ပြီး: မှ အမတ်ကို ဖြတ်ပြီး: သင့်ကို: ပို့ကာ
သင့် မိဘ: မှာ: ဖြစ်: ပေါက်ဖွားလိုက်ရ...

ဟင်း...ရသွားပြီ

ဒါပဲ အမတ် ဘာပြောနော် ကိုကိုတို့တော်...

ဟုတ်လောက်ပေတာပေါ့ နို့ ပေမယ့်
မိုက်ကာလ: မင်း: နှမြောကြပါမှာပဲ ဒုံ့
ဒါမှမင်း: လာတာသွဲ့ ကြောင်း: ပြန်ပြော
ကြမယ်

ဒီလောက်နိုး: နိုး: ခေါ်
မထိဘူးဆိုမှ တော်
ဘာသွဲ့ပြီး: သာ: ပါ...

ဗျိုတာပေါ့
မိုက်ကာလ: ဟ
သောဒကကြောင်း: တာသွဲ့
ပြီးကြောင်း:
လာတာတွေ့ ပြောမယ်

မိုက်ကာလ: လာတာသွဲ့
ကြောင်း:. "ဖျင်ကြန်
ဒကာကြီး: ကတော "ဘာသွဲ့

ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် ဆွမ်းခံသွားရသော ကြောက်စရာကောင်းသည့် အကြောင်းကို ပြန်ပြောပြနေသည်။ ဘုန်းကြီးကလေးသည် ဆွမ်းခံသွားရသော ကြောက်စရာကောင်းသည့် အကြောင်းကို ပြန်ပြောပြနေသည်။

ကြည့်ရတာ ဖွတ်ဘောလုံးကစားတာ ပျော်ပုံရတယ်။

ဟင်...

ဟင်... ဆရာတွေကိုတော့ ကမ်းမကပ်ရဘူးလား...

ဒါပေါ့ဗျာ၊ ဆရာတွေကိုတော့ ကမ်းမကပ်ရဘူးလေ။ ဟိုလူကြီးတွေကိုပဲ ကပ်ရတာပေါ့။

ဒါဖြင့်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ကော ကမ်းကပ်ရမှာလား...

ကျွန်တော်တို့ကတော့ ဟိုလူကြီးတွေကိုပဲ ကပ်ရမှာပေါ့...

ဟိုကြီးပြန်မယ်၊ ဒေါက်ခြောက်ပြန်မယ်၊
ပါတီတစ်ခွေပြန်မယ်၊ ဒန်ဒေးလိုက်ပြန်မယ်၊
ဒေါင်ဒရွဲ့ ဟတ္တုံကြီး ကျန်းမာဖို့
ထမင်းစားတယ်!! ဟားဟား...
ဟင်... ဒီလောက်ပြန်မယ်ဆိုတော့
ဘာမှမကျန်တော့ဘူးပေါ့...
ကြွေးကြော်သံတွေ ကြားရတာနဲ့ ဝမ်းသာလိုက်တာ

ဘာလဲတုန်း...
ကုန်စရေးနှုန်းကို ထိန်းထားနိုင်ဖို့
ငွေတောင်းပြီးနှုန်း ငါတော့မှာ ဒီလောက်
အသက်ရှူလို့ကောင်းတဲ့ ဝေဒနာ
ဆိုးမယ်...
ဟွန်း...
အဆိုးကြီး ဆာလို့...
ကိုယ်လုပ်ငန်း
ကိုယ်မကျယ်ကဲ့ ထွေထွေ
နွေဦးခြား ဘဏ်အားနဲ့
လုပ်လို့ ရပါသား...
ကြေးမုံပါဒီး
အတွေးမှားရဲ့...

ဟိုး...အိုး...အိုး... ကျွန်တော်တောင် မှားနိုင်တဲ့ ဝေဒနာခြား
ရမြောခြား မသွားလေးပါကွာ မြင်ရလား...
ကုန်စရေးနှုန်းကို ထိန်းထားနိုင်ဖို့ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ
ဆုံးဖြတ်ချက် မပေးတတ်ဘူး
15

ကျွန်ုပ်တို့လည်း အမှန်အားဖြင့် ဘာမှ
မသိရပေ။

"ဆရာ...ကလေးကို ဘယ်မှာလဲ"

"ဘုရား...ဘုရား...ကယ်တော်မူပါ"

"ဒီတစ်ခါတော့ ငါ့အသက်
ပျောက်ပြီပဲ။ ဘုရားသခင်
ကယ်တော်မူပါ"

"ဟင်..
အသက်ဟာ
ခံစားနေရဆဲပဲ"

"ဟား
ဟား"

"ဘုရား
ဘုရား"

"ဘိုးဘိုး
ဘာမှမရှိလား"

ကျွန်ုပ်တို့ကလေးကိုရှာဖွေခဲ့ကြသော်လည်း
ဘာမှမတွေ့ရပေ။

ကျွန်ုပ်တို့ကလေးကိုမတွေ့ရသဖြင့်
ကျွန်ုပ်တို့ကလေးအိမ်သို့
ပြန်ခဲ့ကြပေသည်။

"ဟို...မဟုတ်ဘူး...
မဟုတ်ပါဘူး..."

"ဒါ...ဒါ...ပြောင်းကြီး...ကယ်...ကယ်...
မမမျှင်းလား..."

"ဒါကဘယ်သူ...
မင်းကိုနှစ်ခြေသတ္တဝါလို့ပြောလို့
ကယ်ဘူး ခေါ်မှာ:ခံပါလို့"
ကျွန်ုပ်ကတော့ဟုတ်ပြီလို့ပြော
ရမှာ:ပေါ့"
ကျွန်ုပ်ကမကြိုပါဘူး:ဟာ..."

ကျွန်ုပ်တို့ကတော့ဆက်ခရီးသွားကြတယ်။

ကိုကိုတို့တွေ...မွေးကပဲ ပရိသတ်အတွေ့အကြုံတွေ
ရေးကပါဆို့...ထွေးမယ်ဗျိုး...

ဘ...ဘ...ဘာတွေ...
ကြောက်တာ ခွင့်လွှတ်ပေးပါ...ကို
ဘုန်းကြီးပေးတဲ့ ပဉ္စသီလကိုလည်း
လေးစားပါ...

ကျွန်တို့ရဲ့ လေ့ကျင့်ခန်းတွေကို သတို့သမီးအဖေက
အစွမ်းကုန် ဟိုလုပ် ဒီလုပ်နဲ့ ကြည့်ရှုလေ့လာနေသည်။

ဖုန်း

ဟိုကောင်ကလေး ဆရာကြီးကို ဘယ်လိုခွာသွားသလဲ
ဒါဆို အတတ်ပညာတွေ ပေါင်းစုံ ရသွားပြီပေါ့ဗျာ။ ဖခေးမှာ
မှာလည်း အိုးလေးခွက်ဖွေးမျာကြီးနဲ့ လာပြန်ပြီ
ဟိုကောင်ကလေး ဆရာကြီးခွာသွားတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ
ဘာတွေ သင်ပေးသွားသလဲ ပြောစမ်း ရယ်ကွာ...

ဟင်...ဘာတဲ့...ဆရာကြီးက
ဘုန်းကြီးကျောင်းတိုက်ကို ပြန်ပြီး
ကျောင်းထိုင်ဖို့ ပြောသွားတယ်ဗျ...

ဆရာကြီးက ဘာတွေ ပြောသွားသလဲ
ပြောစမ်းပါဆို့...ထွေးမယ်ဗျိုး...

ကိုကျော်၊ ဒီမှာငါ့ကို
ခဏစောင့်နေနော်။
ကားပြင်ပြီးရင်
ငါပြန်လာခဲ့မယ်။
ကားပြင်ပြီးရင်
ငါပြန်လာခဲ့မယ်။
ကိုကျော်၊ ဒီမှာငါ့ကို ခဏစောင့်နေနော်။
ကားပြင်ပြီးရင် ငါပြန်လာခဲ့မယ

ကျွန်တော်တို့ကြီးမားတဲ့ ခွေးကြီးကို
ပစ်သတ်ခဲ့ပြီးပါပြီ။

ဒုက္ခတွေ ပြေလည်သွားပြီဆိုတော့
ကျွန်တော်တို့ ပြန်ကြတော့မယ်။

ဟင်... ဘာပဲလုပ်လုပ် ကျွန်တော်တို့ကို
ကူညီခဲ့တဲ့ ခွေးကြီးအတွက်တော့
ကျေးဇူးတင်ရမှာပဲ။

ဒိုးကော်ကော်:
ပြီးပြီ...

ဒိုးကော်ကော်လေး:
ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အမတော်ကြီး။
ကျွန်တော်တို့ ဒီလောက်ကြီးမားတဲ့
အကျွေးအမွေးလိုက်တဲ့ ခွေးကြီးကို
ဘယ်လိုမှ ရှာမတွေ့ခဲ့ပါဘူး။
ကံကောင်းလို့ပါပဲ။

ဒိုးကော်ကော်:
ဟင်...

ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಂಜೆ
ಹೂಂ...
ಹೂಂ...
ಹೂಂ...

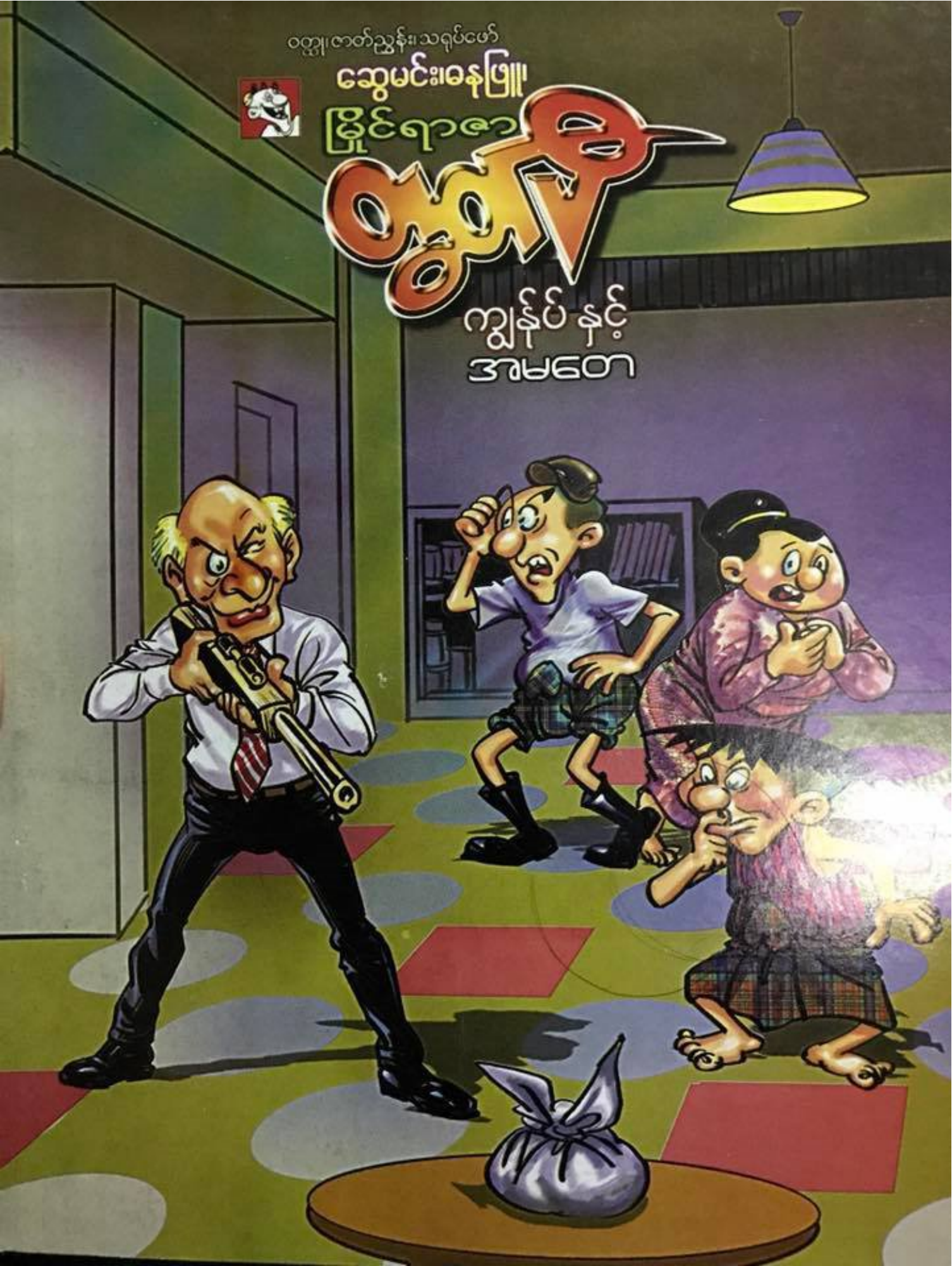
ဝတ္ထု၊ ဇာတ်သွန်း၊ သရုပ်ဖော်
ဆွေမင်းဝန်ပြု
မြိုင်ရာဇာ
ကျွန်ုပ် နှင့်
အာမဇော

ဇာတ်လမ်းဇာတ်ညွှန်းသရုပ်ဖော်

မြိုင်ရာဇာ

ဟိုက်... ဟိုက်...
ဟိုက်ကတလေး...
အို ကိုတတ္တာ... ကယ်ပါဦး...
လူသတ်ကောင်... ကျုပ်ရဲ့ဖခင်ရဲ့
ကိုယ်ကျိုးနှစ်ပါးဟာကို...
အမှန်ပြောရဆိုရင် ဒီတစ်ခါဒီကိစ္စက
ကျွန်တော့် ဖခင်ကတလေးပဲ
ဖြစ်ပါတယ်။
ဖခင်ကတလေးကား
လယ်ကိုင်တောင်ကြီးဂျပ်
ဟုတ်။ သူ့ခန္ဓာမှာ ဂဒြီး
အား. ဂြီး. ဘွီး. ဂနဲ့သဒ္ဒါ။

ထိုစဉ်ကမ္ဘာ့နှုတ်ကတေး: နှင်: ဘိုးတော်ကပုဆိုဆိုတို့ကတေး: အပျော်ကြီးခြင်းမရှိ
မည်: မည်: ဟူသောထိုအကြောင်းကို ကမ္ဘာသည်ကြွေးကြော်ခြင်းငှာ ကြွေးကြော်ခြင်းတည်း။

သမ္ဘာ: ဖခမ္ဘာတော်ကပေါက်ဆုံးကတေး:
ဟ: ဘု. ဖခင်ကို ဝမ္ဘာမကြီး: ဟ ကိုကို
ဖောက်ခွဲခဲ့ကာသည်။

ဆတ္တူ... ဆတ္တူ...

ဖိုးကလေး... ငါပဲဗျ... ဘာမှ
မကြောက်နဲ့... ငါ့နောက်
လိုက်ခဲ့...

ဟား... ဟား... ဒေါသကြီး... ဘယ်အထိ
ပါနိုင်လို့လဲ...

မ... မကြောက်ပါဘူး... ဆတ္တူတို့... ဟင်း... ခွေးခွေး
ခွေးတွေက... ကောင်းတဲ့... အကြံ... ကြံတယ်...

ကျွဲကြီးရှေ့... ကြုံတဲ့အခါ
ကျွဲကြီးမရှိတဲ့အခါ
ကျွဲကြီးနောက်... ကပ်ပြီး
ခွေးလို... ဟောင်ပြီး
ကျွဲကြီးကို... ကိုက်ခဲ
ကြောက်အောင်... လုပ်ရမယ်...
ကျွဲကြီးရှေ့... ကြုံတဲ့အခါ...

ကို...

ကျိန်...

သိပ်ဆိုးတဲ့...

ဟာ... ခြံ... ငှက်ဆိုတာတွေ
လာတိုက်ခိုက်တာလား... ဒီလို အမြတ်တေ
ဒုံတေး ကို ကျွန်တော်တို့ကို
မှန်အောင်ပေး မပယ်နိုင်ဘူး
ရယ်နော်...

ဟယ်... ဒါဆို မှောင်တိုက်
ကြီး ကတော့ သိန်း တန်ဆွေး ပြီ
ရယ်နော်... ကိုကိုရဲ့...

တွတ်တာပါ အမြတ်ရဲ့ ခွန်အားလေး
မှောင်း ကို ကျွေးကွင်း သွား တာလို့ ကျွန်တော်ယုံပါတယ်

ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လို
ခြိုင်ကာတေ တွတ်တာပြီး
ကျွေး ဆန်ကွင်း ဖောက်
ခိုးတယ်ဆိုတာ
ကိုယ်တိုင်ကြီး မြင်ခဲ့ရတယ်
ဟုတ်ပြီလား...

ကျွန်တော်ရဲ့ ခွန်အားလေး
ဟုတ်နော်...

"ကိုကိုတို့ဟာကြီး ဒါနဲ့ ဒီမှောက်ချေးမှောက်ပေါက်ကို
ကလေးကို ကယ်ဖို့လုပ်ကြမလဲဟင်"

မှောက်ချေးကြီးကို ဟိုကာလလေးက ထမင်းဘူးလေး
မှောက်ပေါက်ကလေးကို မလေးမြင်ပေ ဟိုကာလဲ့သူ့ဘူး
ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။
ကိုကိုတို့တော်... မြင်ဝတို့မှာ သား သမီး လဲရှိတာ
မဟုတ်ဘူး၊ မှောက်ကလေးကို ကြိမ်မှာ ဖွဲ့ထား
ကတော့ ပေးမယ်၊
၁၈
ယုခဲ့ရမှာပေါ့ မမျှော်ရဘူး...
ဒါပေမယ့် အဖေတို့ ဆန်ပြင်ကို
ကယ်တဲ့ လာကယ်ကြတဲ့
ပံုပါပဲ...

ဆင်းကယ်ကယ်
ခဲနိုင်ခန်းမဖွဲ့ပေါ်၊
ဟန်ချက်ဆိုးလှပေါ်၊
ဟာ၊ ခွံ့ ဘိုကြောမှာရှိနော်၊
လယ်ကွင်းတောတိုး
ရှိတယ်ဟာ။။

ဂျပိုးတောတွေပေါ်၊ ကယ်ကယ်တောင်ကိုလေး သွားကြစို့ပါ၊
သူ့မှာနွားနဲ့ သေးကွဲကလေးကယ်ကယ်ကိုပဲ ဘာဝန်ကျိတယ်
မဟုတ်လား။။။

ကျွန်တော်ဟာ
ဖခင်ကို ကူပါရဲ့
အစ်ကို ဂျာဗိုး
ကျန်ခဲ့ခြင်းကြောင့်
သူတို့ကြီးကျယ်
သည်အထိ
သားမယားတွေကို
ပစ်ထားခဲ့ရပါ
နေလေရဲ့။။

ဖိုကာတလေးကလည်းသူငယ်ကိုနွေကုန်ဆိတ်မထင်ဘူးပါဘူး၊ သူဆိတ်ငယ်ဘူး
ဒေသသူငယ် သူ့အိမ်ဝတောင်ပြုတော့ကိုကျွန်ုပ်တောသူငယ်။။

အမယ်ငယ်ငယ်
ဘဲသွင်ပါတယ်နော်
ဖွေးဝါဝါကို ငွေသို့အောင်း
ပါးစပ်ထောင်းဖို့
ကတိပေါ်လား။။။

နင်ကဘဲဖောင်းနောင်းပါဟယ်၊ နင်ကောင်းဖို့ဘဲ
တောင့်တောင်ကလေး ရှိတာပါ။။

ယနေ့သည် ဖြောက်ဖျက်ရေး
ဖြောက်မနက်ခင်း ဖြစ်သည်။
ကြိုးမဖြည့်သည့်
ကိုဖြည့်း တောကျွဲကြီးနှင့်
တစ်ရက်ပြောလိုပေါ့
ခေါ်ပြီးလား။
ဘတ္တာတစ်ခွန်းမှ
ဂန်းပြောလို့ မရဘူး
ဟေ့ကား ဒုံးဒုံးဒုန်း။

ဟုတ်... ဒီကလေးက...အရင်ကတည်းကပဲ
ဒီမှာ ရှိနေတာပဲ...

အာ...

အာ...အာ...
မစ္စတာ ဂီးကြည့်ပါနဲ့...
ကောင်မလေးဆီမှာ ပိတ်ကားတွေ
ကပ်ထားတဲ့အကြောင်း ပိတ်ကားလိုက်
ကြည့်ပါ ခင်ဗျားရှေ့ကောင်မလေး
လှပါတယ်ဗျာ ဒီကောင်မလေး
ခင်ဗျားသဘောကျပါလိမ့်မယ်...

ဟေ့...ကိုသောင်းကြီးမောင်းလာပြီကွ...

ဟိုဘဲ...!

ဗျိုး...

ဘတ်ဖွေး...

ကြီးကြီးနဲ့ အတူသွားလိုက်မယ်...

ကိုကြီးကြီးတောင် စိတ်ချပါတယ်ဗျာ၊ အဘတို့တစ်ယောက်ယောက်ကိုတော့ ခေါ်သွားပါဗျာ...

ကျွန်တော်လည်း ပါချင်တယ်...

ကိုယ်တော်ကြီးမင်းမြတ်ကြီး ဆေးတိုက်တော် ဆိုတော်ကလေး မရှိခဲ့ရင် ခြင်္သေ့တောမင်းကြီး ကျန်းမာရေးဟာ ဘယ်လိုဖြစ်နေမလဲ...

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ဆေးတိုက်တော်ကလေးကို ဝိုင်းကာကွယ်ပေးခဲ့ကြတာပဲ။ ဒီတော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဆေးတိုက်တော်ကလေးကို ချစ်ခင်တွယ်တာမိနေတာပေါ့...

ခြင်္သေ့တောင်ကြီးမှာ ဒီလိုနေရတာ ပျော်စရာကောင်းလိုက်တာ...

ဆိုစမ်းပါဦး ကျွန်တော်တို့
အကျိုးရှိရှင် ကိုယ်ချင်း
တစ်ယောက် လဲခံပါး
ရမှာပေါ့။ မဟမ့်
ပါကွ...။

ဒီလို အားတွေတိုက်ရင်၊ မနေ့ကလို ကျွန်တော်
မြို့ထဲသားမှုးရင်း ပွဲဦးထွက် ဖမ်းမိတော့မှာ။
ဆဟ

ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ်ဖြေရှင်းပါ။
ကျွန်တော်တို့ကတော့ ဘယ်သူ့
ကိစ္စမှ မပါချင်ဘူး။

ကျွန်တော်ဟာ မှားမှားမိုးမိုး
မကြိုက်ဘူး။ ကိုယ်ချင်းစာတတ်၊
ကိုယ့်အခြေနဲ့ အထားမှ
ဟုတ်ရဲ့။ မှားတာဆိုရင်
ဖြေရှင်းပါတယ်ဗျာ။
ဆဟ...

ဆောင်းပါးများကို
ဖတ်ရှုခြင်းဖြင့်
ကျွန်တော်တို့ထံသို့
ပေးပို့ရန် လိပ်စာ
ဖုန်းနံပါတ်
အီးမေးလ်
ဖတ်ရှုသူများ
ပေးပို့ပါရန်
မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

ဆွတ် ကယ်လေတော့
ပေးမှာပဲကွဲ့...
ဒီနားကြီးမှာ ဘာတွေတော်တော်
ဘက်ထားပါ၊ ကိုယ်ကို ကောင်း
တဲ့ ဆေးပေါ်ကားတွေပေးပို့ပေး
မယ် ကျောင်းမှာပါဗျာ...
ဒီကိုပြုပြင်ရေးကိုလည်း ဝန်ကြီးဌာနကိုပြောပြီး ဘာမှ
အဆင်အချွေယ်ပြုတော့ကောင်းတာပေါ့ နဲ့ ငိုင်ငြား ကို
လိုချင်တာတို့၊ ဆိုင်းဘုတ်စတာတွေ ဖွင့်ပြပေးနိုင်
ပေးမှာပဲ ဒုံးကားမှုတ်ကိုဆွဲတော့... တဲ့...
ခစ်ခစ်နိုး... ဟား... ဟားဟား... ကိုးတောကတော...
ကဲ့ပါ... ဆရာကြီးရဲ့

"ကျွန်တော်ကတော့ ဒီလိုပဲ ဆုံးဖြတ်ပါတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်

ဟင်... မနှင်းက ဒေါ်လေးတို့ကို ဘာလို့ ဒီလောက်ထိ ကြောက်နေရတာလဲ။
ဟင်း... ဟင်း... ဒေါ်လေးတို့ကို ဘာလို့ ဒီလောက်ထိ ကြောက်နေရတာလဲ။

ကျွန်ုပ်ကား ကျွန်တော် မွေးစားခံရသူ ဖြစ်ပါသည်။ ကမ္ဘာလုံးလောက်ကြီးတော်များ
လက်ထဲမှာပင် ကျွတ်ကျွတ်ကြီး ကျွေးမွေးခံခဲ့ရသော ဆတ်ဆတ်ကြီးပါ။

ဆတ်ဟာ- ကြောက်ရောလား သခင်... ကျွန်ုပ်ကို မသတ်ပါနဲ့
ကြွေးကွဲလို့ ပစ်ခဲ့တာပါဗျာ...

ဟား... ဟား... ကြိုးကွာတော့
ဒါဟာ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇာတိသဘာဝ...
ငါတော်: ဟုတ်...

အသားရည်ကြော်

အံ့... ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရတဲ့ ဘုရင်ကြီးတွေဟာ
ကိုယ့်ရဲ့ သိပ္ပံ: ပညာ: အတတ်: အဝယ်အတွက်
ဆတ်တွေကို ဂုဏ်ယူကြွားဝါနိုင်ပါ
မဟာ...

ဟာ... ဂုဏ်ယူကြွားဝါလို့ရပြန်ပါ...

ဒီကျွန်တော့်အလုပ်မဟုတ်ပါကွာ။
ပဉ္ဇင်္ဂသွေး ကို သူတို့ ဆရာတို့ ကြိုက်ကြောင်း ပြော
ခဲ့ပြီးပြီ။ ဂျွီ ကျွန်တော့်ကို အလုပ်ပါ

ပဉ္ဇင်္ဂသွေး ကအမှန်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ကို ကိုယ်တိုင် အမြဲမြဲ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သော်ပါ။

ဒီမှာတင် ဖန်ဆောင်းအိပ်ပျော်ကို မြင်ကြပါပြီ။

မင်္ဂလာပါ ကျွန်တော်တို့ ဒီ နွားပြိန်းလုံးမတွေ့ခင်က

အားတက်သရော ပြောခဲ့ကြတဲ့ ကျွန်တော်တို့ အားတွေ
ကို ကြည့်ပါဦး။ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လောက်
ပင်ပန်းပြီး ဒုက္ခရောက်ခဲ့ကြသလဲ ဆိုတာ
ကြည့်ပါဦး။

"ကြီးမလဲ..."
ကျွန်ုပ်တို့ ဘဏ်ကနေ အမြတ်ထေ
ကောင်းပြီလေ... ဒီကို ငွေတင်

"ဝိုင်းမယ်ဗျာ..."
ဒီလောက်ကြီးမားတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကို သူ့ဘဏ်ကနေ
ဝိုင်းဖို့ဆိုတာ ကြီးမားတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကို

ဟင်း...
ကျွန်ုပ်ရဲ့ ဘဏ်ကို ဝင်ငွေတွေ ပိုမိုတိုးတက်လာအောင်
မှာ ဒီ.တို့ သူ့ဘဏ်ကို

ဟင်း...
ကျွန်ုပ်ရဲ့ ဘဏ်ကို ဝင်ငွေတွေ ပိုမိုတိုးတက်လာအောင်
ကောင်းပြီလေ... ဒီကို ငွေတင်
ကျွန်ုပ်တို့ ဘဏ်ကနေ အမြတ်ထေ
"ကြီးမလဲ..."

ဆရာမကြီးနောက်ကွယ်မှာ ဘိုးဘဝို့
ကျွန်တော်တို့ကြောက်ကြောင်း ရဲဘိုးမယ်၊
ကျွန်တော်တို့ကဆရာတွေကို ဘယ်လို
ပြဿနာပေးတယ်ဆိုတာ သိနေတယ်
သံဃာတပ်ပါပဲဗျာ။ ဒီတော့
ကိုယ့်ဆီကနေ ကိုယ်တော့
ဒီစာတွေကို ဒါဆိုရင် ဘို
တန်တဲ့ကိစ္စပဲဗျာ။
ကိုအေတော်ကြီးများ ဟ ဂျင်းသည်။ မတော်မှန်စာရင်းတွေ ပြတ်သားစွာ
ကျေးဇူးတော်ကြီးတင်ပါတယ်ဗျာ
ဒီကလေ ကိုယ်ဝင်ငွေနဲ့ ကိုယ်ရန်ကုန်ကို
မနှစ်တလေးတိုင်း တက်ခဲ့တာတွေ
ပါပြီဗျာ။
ကဲဒီတိုင်းတွေပဲဗျာ
ကိုးယို့ကကား ဘယ်နှစ်ခါ
မပါမှတ်လို့။..

ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်ဘက်ဆီသို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။
ဒီနေ့ ကျွန်တော်တို့ခေါ်ဆောင်လာတဲ့ အယ်လာဂျာရဲ့ဖျာကို ဘယ်သူတွေ့သလဲ

ငါးကျည်းနှုန်းထိတော့
ကမ်းလာက်လိမ့်မယ်။
တစ်ပိန်းကိုငါးထောင်ပေးနှုတ်ပိန်းထိတော့
တစ်ထောင်းဝပါ့။
ဟမ်...တစ်ထောင်း...
ဟာ...ဟာကြီး...ဒါဆို ကျွန်
တော်မှိန်းမဝင်းကို
ကြိုဝယ်ပါ့ဗျာ။
ဟိုအဝင်ဖောင်းကား ရပ်လှဝေဆိုကို။

ကြောပါ မမမျှင်

မမမျှင်တို့ဟာကြီးနဲ့ သွားတွဲနိုင်းတာပါလေး
တစ်ခုခု တောပေးပါဦးလို့ ကြွေးကြော်ကြသည်။

ကြီးတောပေးမယ်ဆိုပြီး သမိုးလေးကို
တာဝန်ယူခိုင်းလိုက်ကြွေးမွေးထားပေးပါ။

တောထဲမှာသူငယ်ချင်းတွေကို ကြုံတွေ့ရတဲ့
သော်လည်းပဲ ဝမ်းသာအားရ ပြေးသွားကြသည်။

ကို... ကိုကြီးလား
ဂျာမာ ဂျူး အိုး ထွက်လို့ ဘယ်
ရတော့ပေးပါ...

ဒီတော့ဘယ်ပြီးမှာလဲ...

ဒီနေ့မနေ့ပေးပါနဲ့ကြီးတာဟာတာသွားခိုခန်း
အိုကလာမနေသေးမှာစောလို့ကောင်းပါတယ်...
ဒီနေ့ကိုကျွန်တော်တို့ကြိုတင်ပြီး
ကျွန်းနေတာကတော့
ကြာပြီမဟုတ်သေးပေမယ့်
ဖော်ကွန်ပျက်သွားမှုနှုန်း
ကြည့်ရင်တိုးတက်
မနေသေးမှန်းတော့
တာသွားရမယ်ဆိုတော့
ကြိုကြဆောက်တိုးမှာ
ဒီနေ့ကုန်ဆောက်ရင်

ဟုတ်လား ကျွန်တော်ကြီးမားတယ်ဆိုတာ
ဘယ်လောက်ထိ ကြီးမားတယ်ဗျာ။
ကျွန်တော်ကြီးကြီးမားမားနဲ့
ကြီးမားတယ်ဆိုတာ
ဘယ်လောက်ထိ ကြီးမားတယ်ဗျာ။
ကျွန်တော်ကြီးကြီးမားမားနဲ့
ကြီးမားတယ်ဆိုတာ
ဘယ်လောက်ထိ ကြီးမားတယ်ဗျာ။

ကျွန်တော်နှင့်ဒိုက်ကလေးကား မလေးမြန်စွာ
ခါးပေမယ့် ကြိုးကို ကျော်ကန်ခဲ့ကြ။

ဘာတွေတိုက်ကျွေးလို့
ဒီလောက်ဝတာလဲ။
ဟင်းချိုနဲ့ ဆွဲ: မုန့်ဟင်းခါးပဲ။

ဘယ်တွေကြီး ကားမှာ တစ္ဆေဆိုတာမလား။
ရေး:နွှန်း:သက် သာကြီး: ဇင်ဟား:နဲ့ လဲ
ဘက်ဆွယ်လို့ ရုပ်မယ့် ဇနဒ္ဓကို
ဖီးဒဘဲ့ပေး: ပါမှာ။
ဖီးဒါချ်...ဖီးဒါချ်...

ကျွန်တော် မ နာရီပြန်
[၁၄] ရောက်လောက်လာအောင်မယ်
အာဘင်္ဂယိတ်ကား: ဖပ်ဖတ်...

ကိုသူတောကာ တာဂူးခို့ခိုန်းတစ်ခုတွေ့ ကားကိုရပ်စေသည်။

ဒီတာဂူးခို့ခိုန်းက ရွေးချယ်ခံတာမဟုတ်ဘူး
ထမင်းခို့ခိုင်လို့ခိုန်းတာပဲ...

ကားပေါ်မှာတော့ ကားဆရာကြီးသည်
ပုဆိုးသုံးထပ်ကာ မပြေပျစ်စွာဖြင့်
စောင့်နေသည်။

ကားဆရာကြီးပဲဖြစ်ရဲ့...

အစ်ကို...

အစ်ကို... ဟောဟိုမှာ
ဆိုင်ရှိသေးတယ်...

ဒီးလုံးခို့ခိုင်ရေးရမှာလေ့ကျင့်ခန်းတာတာဂူးခို့ခိုန်းက
ကားကြီးကိုတာတာဂူးခို့ခိုန်းဆီမောင်းသွားခဲ့သည်။

ဆရာတို့ဟာ ဘာတွေလုပ်နေကြတာလဲ
ပါဆိုပြီး ထွက်ပေါ်လာသော ဇွဲတာဂူးကို အံ့သြတကြီး
ကြည့်ကြပေးလိုက်ရသည်။

ကိုသန်းထက်ကား
ကျွန်ုပ်တို့ကို ခြောက်
ဆက်တိုက် ပြုန်းတီး
ဖောက်ခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်
တို့လေးဦး တဒုံးဒုံ ခွဲ
ခန့်။ အာရေးထဲတွင်
မတ်ပုဆိတ် အပြင်
ပြောင်း၊ ကျောင်းတွေ
ဖွင့်ပြောင်းတို့ကို
ကြားယောင်မိသေး၏။

ကျွန်ုပ်တို့ပြုံးပြလိုက်ကြသည်။ ကိုသန်းထက်ကား
ဆက်လက်၍ ပြောပြသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ကို
ဆုံးမသော်လည်း ကိုယ်တိုင်ကား ကျွန်ုပ်တို့
ထက် ပို၍ ဆိုးသည်ဟု ဆိုသည်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အိမ်ကလေးမှာ ထမင်းစားပြီးတဲ့အခါ အိပ်ခန်းထဲမှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ အကြောင်းပါ။

အလျောင်းမဲ့ဟာ: တိုက်ရည်ဖြစ်မယ်ဆိုမှာ: ရယ်ကြောင့် ကျနော်တို့ယောင်ဆောင်
ပြုရတော့မှာ။ ဦးကံကလေး ကား: ဇဒါသမထိပ်: နိုင်ကြီး"

ဦးကံကလေး: ကျနော်မယ်၊
ထိပ်: ။။ထိပ်: ။။

ဟယ်လို: ထိပ်: ဟား: ငတွေကို
ပြောရမှာ မတွန့်ဆုတ်နဲ့နော်။။

ကျနော်တို့ခရီးစဉ်ကို ဟာသဖွယ်နဲ့ စတင်ခဲ့ကြပါတယ်။။

ဟီဒွဲ။။

ကျနော်တို့ခရီးစဉ်ကို ဟာသဖွယ်နဲ့ စတင်ခဲ့ကြပါတယ်။။

ဟီဒွဲ။။

မစ္စတာမီကိုသူတော်ကောင်းလောသဘင်။ ကျွန်ုပ်တို့ကို ငါးမြဟား နှစ်ဆိုင်းလသွင်း ဆာနှင်းတွင်းမှ
ကိုးကားသည့် ပစ္စည်းမှာ ယခုပြီး ထွက်ပေါက်ပြတော့...

ဆာတာဆားမလဲတော့ဘူးလားဟု၊ ခုတော့မှာနိုင်ငံခြားဘားနဲ့ဖောက်၊
ကိုယ့်ဆီကပြတော်ကြီးတော်၊ ဒီမှမဟုတ် မြန်မာမီမှ
တော်ကြီးတော်၊ ဒီမှ ငါးခွဲဝယ်တယ်...

အင်း... ဆာနဲ့ကျွန်ုပ်တို့
ကျော်ကိုတော်တော်လိုလား
ဟိုသူတော်... ဟင်...

ကျွန်ုပ်ကော... တော်တော့ဆာတာဆားမှာ ပြည်ပကို
ကမ္ဘာ့ပြည်ပစီးပွားရေးမှတော်တော်သက်
သာသွား ပါတီတော်တော်ကြီး ဆက်လုပ်ရဲ့ပါ။

ကိုသိန်းတော်ကား- ကျွန်ုပ်နှင့်ဖိုက်ကစလေး အားအားကြီး ကိုယ်ကြီးမား ခိုင်ခံ့သော ခန္ဓာကိုယ်ရှိသည်။

ကြီး- ကျယ်ပြောလှချည်လား ဆရာတို့ကို ကျွန်တော်ကြီး ဖြန်မာ အာခွင်ဖင်းတယ်တဲ့ ကြီးကသာကို နေလိုးနေ့ကြီး ကိုကြီးပါတယ်၊ နှိုင်းငြား သားတို့နဲ့ ကျ တော့ ကိုယ့်ကို အာခံင်း ခေးမှာ ဒီး ဂတယ်

"ဒီနေ့ ... ဒါကြီ ကျွန်ုပ်တို့က ဂယ်လိုတော်ပြီး ကြံ ဂုန်ဘာလဲ"

"ဂျပန်တွေပါတဲ့။ တိုက်ပုံ၊ ခိုက်ပုံကြီး နဲ့ကြီ မတော်ဘင်းဟ။ ဆရာတော်ကြီး"

၁၁၇

ဂြိုး...

နှိုင်းငြား သားတို့ ဂုန်ုပ်တို့ကို ဂြိုးတဲ့ ဂုန်ုပ်တို့ကို ကြီး၊ ပြဲတဲ့န

ಸಾರ್, ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ಸೌಮ್ಯಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಅವಳು ಈಗ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಾರ್, ಸೌಮ್ಯಳ ಅಮ್ಮ ಅವಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅವಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿ.

ಸಾರ್, ಸೌಮ್ಯಳ ಅಮ್ಮ ಅವಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅವಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿ.

ಸಾರ್, ಸೌಮ್ಯಳ ಅಮ್ಮ ಅವಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅವಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿ.

ဖြစ်ပါတယ်၊ ဖြစ်ပါတယ်၊ တစ်ကယ်လို့ မိုက်
ကပ်လှည့်အိုး သူ့ကြောင့်တွေတောင် ကြိုးပမ်း
တတ်စား ခေါ်ကြည့်ပါဦးဟာ။ ကဲ... အဆိုမမြဲကွဲး၊
သွားကြစို့ဗျောင်..

ဒါဆို ကပ်လှည့်အိုး
သူ့ကိုကြည့်ပြီး
ဆက်ပေါ့!...

ကျွန်ုပ်တို့ တာဝန်ရှိခန်း
ဘွင်းမှ အလုပ်ဆွဲခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ ကား
ပြဿနာရှာတွေ့ပြီ...

ဗျပေခန့်သည်ဟော ကားကြီး တစ်ခြင်း ကို ပေးကမ်းခဲ့ပေး ၆ ကား ကားလည်ပတ် ရတဲ့ဘူးရာ။
ကား အမျိုး အစား ကို ကျွန်ုပ်မြို့ဟော်လည်း လေးမြင်းဟာမှာ သာ ပြီး နှိုင်းဟော ကား
အမျိုး စုံစွာ ပေးတော်မူသည်။

ဟမ်း... ကိုကိုမြတ်က
ဒီလောက်ပဲ မှတ်ထားတာ
မမကိုမိန့်: ကလေး
တာကယ်...

ကိုကြီး: လို့ကတော့ ကြည့်ပိန်း
မွန်ကြမလဲ၊
ဒီတစ်ခါ အနိုင်ရမယ်၊

ကိုကြီးကတော့ ကြည့်ပိန်း
ဖမ်းဆီးခံရမယ်၊

အစောကသူကိုဆွဲထားခဲ့တဲ့ ဆိုင်ကယ်
ပိုင်ရှင်ကို ကျွန်တော်တို့ခေါ်
ဘူးလား၊ ဖြည်လိုက်ပါတော့လား
ဟင်

ဟင့်အင်း မဟုတ်ဘူး၊ ဒီကောင်တွေ
ကိုယ်ကြီးကိုယ်ကြီးနဲ့ ဘာမှ
ဖြစ်ပုံမရဘူး၊ ဒီကောင်တွေ
ကိုယ်ကြီးကိုယ်ကြီးနဲ့ ဘာမှ
ဖြစ်ပုံမရဘူး၊ ဒီကောင်တွေ
ကိုယ်ကြီးကိုယ်ကြီးနဲ့ ဘာမှ
ဖြစ်ပုံမရဘူး၊ ဒီကောင်တွေ

ကိုကိုတို့တွေက ဘာတွေပြောနေကြတာလဲ၊ ငါသဘောမပေါက်ဘူးကွ။
ဒီမော်ဒယ်ကားကို ကားကလေးကစ်ဆွဲမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကားကို ဘယ်သူမှ ဝယ်ယူမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီကားကို ဘယ်သူမှ ဝယ်ယူမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ကိုသူထောက်က ခေါင်းငြိမ့်ပြီး ကျွန်တော်တို့ကို ကားပေါ်ကနေ ဆင်းခိုင်းလိုက်ပါတယ်။
ကိုသူထောက် ဖုန်းပြောပေးတဲ့ကျွန်တော်တို့လည်း ဆင်းတာပေါ့ဗျာ။

"ဘယ်လိုလဲ ဆရာကြီး..."

ကိုသူထောက် ဖေးဖေး ညှိတာပြတဲ့ ကျွန်တော်
ဟိုက်ခဲ့ကြတဲ့အခန်းထဲကို ကြည့်လာတဲ့ ကြိုလာတဲ့

"ဒီဆက်တိုက်မှာ ထိုင်ကြပါဆရာကြီး..."

ဆရာကြီးနဲ့ ကားပေါ်ကဆင်းလာတဲ့ကို
နှိုးလိုက်ပါတော်။ မကြာမီ ကားတစ်စီးပေါ်က
ဘယ်လောက်ကြီး... ဆရာ ဖုန်းပေးတော်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ချစ်တတ်ဖို့ဆိုတာကို ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင်ကပဲ
ကြိုးစားရမှာပေါ့။ ဒီကိစ္စကတော့ ခြွင်းချက်မရှိဘူး။

အဲဒီလိုမျိုးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ဟာ
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
ချစ်တတ်လာကြတယ်။

ဆရာကြီးပြောသွားတဲ့
ဒီစကားလုံးတွေကို
ကျွန်တော်တို့ဟာ
ဘယ်တော့မှ
မေ့မှာမဟုတ်ပါဘူး။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
အားပေးပြုစုရမယ်။

ကျွန်တော်တို့ကို
ဖမ်းဆီးသော်လည်း
ဘာမှ
ထွက်ဆိုမည်
မဟုတ်ပါ။

"ဟင်း... ဒီလောက်
ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ
ဖမ်းဆီးခဲ့ကြပြီး...

ဘာမှ
ထွက်ဆိုမည်
မဟုတ်ပါ။"

ဒီတော့မှ ခင်ဗျား ဒုက္ခရောက်ရတဲ့ အကြောင်းကို ပြောပြစမ်းပါဗျာ။"

"ဟိုလေ... ကျွန်တော်တို့ ဆေးလိပ်သောက်ရင်း
ဆေးလိပ်ခဲ့ကို
ပြတင်းပေါက်ကနေ
ပစ်ချမိတာ
ဒုက္ခပဲဗျ။"

"ဆေးလိပ်ခဲ့ကို ပစ်ချမိတာ ဒုက္ခဖြစ်ရသလား။"

"ဟုတ်တယ်ဗျ။ ဆေးလိပ်ခဲ့ကို ပစ်ချမိတာ
ဒုက္ခဖြစ်ရတာ
ဟုတ်တယ်။"

ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက အိတ်ထဲမှ ဖြူးငွေတို့
သေနတ်တစ်လက်ကို ကိုင်ဆွဲထုတ်လိုက်ကာ
ဟန်ခြေး ဖြူးငွေးတစ်ခုယပ်ဘက်လိုက်သတဲ့။

"အဒ္ဒါ ကဖြင်လို့ ပေးဘက်ရတာလဲ၊
ဦးငွေးလင်ကလေးတွေတော့ ရဲ့၊
အသံတိတ် ကရိယာ ပေါ့၊ သူနဲ့တော့
မခြင်္ကန်အသံ ပီပြင်မှာကိုဘူး၊"

ပတိုးပြူးနှင့်ထုပ်ကား သော အိုး၊ ဒေ
ဖတ်ကို ပွင့် ကြည့်ကြည့်း သူတို့တ
အံ့တဩ ဖြစ်နေကြတော့သည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဟ
ဖောင်းပွနေထုပ်ကား သိုင်းလေး ပေါ
သွား တင်ခဲ့သည်။

ဟန်ခြေးဆီသို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက တစ်ဆို့တစ်ဆို့ ပြောကြား ပြုန်ဂျာကိုသူတော်က
ကားသာ ပြုခဲ့လေ ဖြစ်သည်။

ကျည်သံ ဒေါင်းဒေါင်းတဲ့အထိ
သုံး ဒေါင်းကျမှ ဒီပစ္စည်း ကမ္ဘာမကြုံစဖူး ဖက်ရှင်း
ဖွေးဖွေးပါ မယ်တဲ့။

အာခန်းတစ်ခန်းလုံးတိတ်ဆိတ်နေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ဂျင်းတွင်း၌ မီးရထား အစီအစဉ်တော်မမှန်းဆောသည့်အချိန်းပေါက်ကွဲခဲ့ပြီး ထိုပုဂ္ဂိုလ်လို့ အမတော်ကိုသေချာ ချိန်ရွယ်ပြီး ပစ်တော်မြောက်ပြီ....

ခိုင်းဟူမမြည်သံကို ခုတ်ခနဲ ဘုန်းဘာမွှာမြည်သွားတော်လည်း ယမ်းနံ့ကတော့ ရိုက်သွား ပါတော်မူတော် ထိုင်ရှိုးနှင့်ခြေကိုသာ ကျသွားစေ၍ ပုံပေါ်သည်။ ဖြတ်သွား၏။ "အမ ကတော့ ဘယ်မှမမြင်ရ။

ကျွန်ုပ်တို့ မီးသားဦးမှုးက ခုန်ချကြိုဆိုတော်မူ၏။

ကျွန်ုပ်က ဒီလိုခြိမ်းခြောက်မှ
မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်ုပ်
တာဝန်ကြီး ရဲ့ပါး ရှိပြီး
အခုတော့ ငွေနှိုင်းကြီး
ဒုက္ခပေး နေတဲ့ ဒီလူကို
ဟင်းလေးပဲ ထင်တယ်။

ကိုယ့်ဆေးကောက ကျွန်ုပ်ခေါ်ကား ကို ပြန်ဝှေ့ပြီး ခွေခွေ
သွေးဆိုးသွေးပါး ရိုက်ခဲ့ပေးတာ သား ဖြစ်သူ ကြောင့်။
ပေး ဒီကား ရဲ့ပြီး ကြောင့် ကြောင့်။ ကျွန်ုပ်ဟာ ကြောင့်လည်း

ဆရာနဲ့ ကြာရင် ဆုံးရှုံးမှုကြီး
ဖြစ်ရမယ်ဟု ပြောခဲ့ပါသည်။

OH. MY GOD.

ဒုတ်!

အံ့ဖွယ်ဆန်းကြယ်လှသည်။ ပတ်ဝန်း
ကျင်ပေး ဟာ လူငွေ ဆိုင်ရာ ပြောင်း
သွား ပေမယ့် အမြတ်ကြီးမှာ
ပုံမမှန်ပါ။

ဖိုက်ကဒလေးကား ကျွန်တို့မှာ ဘယ်လောက်ထိ ပျော်ရွှင်နေတတ်ကြသလဲ။

ဟား... ဟား... ဟား...
ဘာတွေတွေးပြီး
ရီနေတာလဲ...

ဟာ... ဘာမဟုတ်တာလေး ကျွန်တော်တို့အကြောင်း
ပြောတာကွဲ့ : ပါတာ တောင်မှ ဖယ်ကြီးကို

ကိုကြီးတွေးတာ ဆောင်းတွေ ဘာညာပဲနဲ့
တောင်းတာပဲ တောင်းဝန်

ဟင်းချိုကြမ်းကြီးကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ဒီလောက်ထိ ကျေနပ်နေကြသလဲ ဆိုတာ မှန်ကန်တဲ့ အဖြေကို ရှာဖွေကြည့်ကြပါ။

ကွန်း...

ဟီးဟီး...
ဟမမျှင်
ခဲသွားတယ်

ဒီဟင်းချိုကြမ်းကြီးကို
ငါတို့ ကျွန်တော်တို့
ပစ်ပယ်ပြီး ဘယ်တော့မှ
မစားတော့ဘဲ၊ ကျွန်တော်တို့
ကျွန်တော်တို့ ဖြစ်နေခဲ့တာ
ဟား...

အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်
ဖမ်းမှောင်ခိုသမားတွေကို
ဖမ်းဆီးခဲ့ရတာ
ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှပါတယ်။

ဟေ့ကောင်တွေ မိန်းမ
ခေါ်လေခေါ်..။ ကဲပါ..။

အာဏာပါနဲ့..
ဘိုးဘေးလိုက်ဘိုး
ဘန်းသေးပစ္စည်းမှား
တွင် အဆောင်ခံတာ
ရှိမယ်ဟု မှီတြားဖူး။
မသေးမှင် ဒဏ်ရာ
ရောကာခြင်းတည်ကောင်
နှိပ်ကွေ့ပုလဲမှာဘီး တွင်
ပွတ်ကြေး နှိုင်လောက်ခါ။
ကျန်တဲ့ဟာတွင်
အလေးကြီးပေးခဲ့ဘိုး။

ကျွန်တော်ဟာ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ကတည်းကဖြတ်ပြီးရင် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဖမ်းဆီးခဲ့ပါတယ်။

အရာရှိတော်.. ဒီညကိစ္စက
သေးသေးလေးပဲ. ပစ်ခွင့်ပြုပေးပါ..တဲ့..

အင်း..

ကျွန်ုပ်ခင်ဗျိုန်နေစဉ် မဝေးမှာငိုကာ ပင်စေ့ခြေသည်။

ပုလိပ်ကြီး: ဟင်း ကြီး: မာ: ပေါ ဒုက္ခပြောင်း: ရှာသွေးနေတာကြီး: တာဝါလာ ကတိုက်
တိတ ကရိယာ တာပ်ဆင်းလိုက်ကြီး: ကျွန်ုပ်တို့ ဗာ: လုံ: ကက်ဆို့ ပြုံးပြုပါတယ်။

Last Last

ကဆုံးတာလဲ ကိုယ့်ဖူးတော့

ဒေါက်ဆုံး: ဗကြီး ပါလို့ ပြောလို့ကို တာပါ။

သတ္တုတွေနဲ့ လက်နက်ကြီး မမျှပါကား ဒေါ်။

ဗာခန်း: တာ်ခန်း လုံ: ကား: ဗာ
ကျဆုံးခင်ကြား: ရှာမနဲ့: တိတ်ဆိတ
သွား: ခြင်း။ ကျွန်ုပ်ကား: ဗာသက
ရှိကန်ပင်မေ့ လျော့နေခဲ့ခြင်း။
သေဆာခိုန်ရွယ်ကြီး: သကာလ။

ဒုတ်

ဒုတ်

ဒုတ်

ဂျုတ်:.. ဂျုတ်:...
ကျပ်ဆာဖြတ် လန်လ: ..
သွား: ပါပြတယ်ဆို ..ဘိုး: ဟိ:

SORRY
SORRY
SORRY

ဆိုပြီးတော့ ဝက်ရွာကနေပဲ
ကိုယ်ပုံကကိုယ်ရေးတော့
သူ့ဆီမှာ မိုးပေါက်ကြီးကို
ပြုပြန်တော့။
ပုဂံခေတ်ကြီးက
ဟွန်းကိုကိုင်ကြတဲ့မိုး
ကိုင်ပြင်နေပုံရောပေါ့။
အဲဒါနဲ့ကြောက်
ကိုးရေတောင်ဒေါက်
ပြောတော့။
ဟားဟားတော့.
ဆူစမ်းယားဟိုမယ်တဲ့၊
ကျည်ကျိုးနဲ့ တစ်ပိန်း
ယေးပါ့မယ်တဲ့၊
အို။ သဟာကြင့် စမ်းသောပါသောတော့၊ စမ်းပါဗျာ စမ်းပါ။
ဒီမိန်းမ၊ ယခုခုန်ဖို့ ဆုတောင်းပဲ၊
ယောကျ်ားပြောတဲ့ကို မကဘူး-ဟွန်း
ကံဒါဖို့ကျန်တော့
ပစ်ခွင့်ပြုလို့ကတော
မယ်နော်။
ဆောင်းကျပြီ

ထိုနေ့တွင် ကစားကွင်းပေါ်၌ သူ့ခေါင်းဆောင်ကြီးသည် သူ့ကလေးများကို ကြီးကြပ်ရေးအတွက် ဘုရားသခင်ကြီးက ပေးထားသော ဆုလာဘ်ကြီးဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်တော်တောင်းဆိုခွင့်ပေးခဲ့ရင် ကျွန်တော့်ကို ဘုရားသခင်ကြီးက ပေးထားတဲ့ ဆုလာဘ်ကြီးက ကျွန်တော့်ရဲ့ ကလေးတွေကို ကြီးကြပ်ရေးအတွက် ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ ကလေးတွေနဲ့ အတူတူ ကစားခွင့်ပေးပါလို့ ဆုတောင်းပါမယ်။

ကျွန်တော်တို့ကား
တော်တော်ကြီးမားတဲ့
ကျောင်းမှာ ပညာသင်ကြတာ
ဖြစ်ပါတယ်။

ဖြည်းဖြည်းပြော... ဒီလောက် ကိုယ့်သားတောင် ကျွန်တော်တို့ကို ဘာလို့ ဂရုမစိုက်ရတာလဲ ဆိုတာ သိချင်နေပြီ။ ပစ္စည်းပြောတာသိတာ ဆုံးမိုးသိရင်ပေါ့။

ကျွန်တော်တို့ကို
ဖြုတ်ပါ ဆိုတဲ့
ကျောင်းတော်ရဲ့ပုံစံတွေပေါ့
ဟုတ်... ဟုတ်ပါပြီ။

ဒါဆိုရင်ကိုသူတော်ကောင်းပေါ့၊
ကျွန်မတို့မှာ ပစ္စည်းလဲ မရှိပေး
ခဲတယ်ဗျို့၊ ကျွန်မတို့အိမ်းမှာ
ပြုန်းစရာလေးတော့ သူတို့
ကယောင်ခြောက်ခြား မလောင်း
ကူးလားဟင်းဖေးကြည့်ပြီး
စမ်းပါလားဗျာ။

မတရားမှုမျိုးကျူးလွန်ပုံကား လက်ပြန်းခိုလောက်အောင်တောင်ပါပေတော့။ ဘို့ဆေး။

(၁)။ အားနာစရာပါဗျာ သူတို့က ဒါမျိုးဘဝ အတွေ့အကြုံမျိုးမရှိတာ ဒီလိုကောင်းတဲ့ကျွန်တော့်အိမ်ကိုမှ ပြုန်းတီးတော့မယ်ဆိုတော့ ဘယ်လိုမှ အားငယ်ကြောက်ခမ်းမှာပေါ့။ သူတို့ပေါ်မှာတော့ ကြိုက်တာ မယူသာတာကူးလေ။

မနက်ကူးမယ်၊ အခြံကို
လေးထားပါ။

ကျွန်တော်တို့အိမ်ကဟာတွေကို
ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပေး
အပြီးသတ်လိုက်ပါမယ်။

ကျွန်တော်သည်ဆောက်လုပ်ရေးမန်နေဂျာအဖြစ်ခန့်ထားခြင်းခံရပြီး ပထမဆုံးအလုပ်ကို ရရှိခဲ့ပါသည်။

ကိုယ်တော်မြတ်...ကြီးမြတ်လှတော်၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို လောကဓံနှိပ်ပေးပါ မဟုတ်ပါလား...

ဟေ့...ကြီးပွားကြစမ်း နဲ့ကြီးမြတ်လှတော့ ခင်ဗျား ဘယ်ရောက်နေပါလဲ...

ဒုန်းကျော်...
ဒုန်းကျော်ကြီး...
ဆရာမကြီးရဲ့ အိမ်ကိုသွားတဲ့ ဟန်ဆောင်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းတက်ချိန်မှာ ကားနဲ့ဝင်တိုက်ခိုင်းတာ ဟုတ်လား။ ဆိုးလိုက်တဲ့ ကောင်ကြီးတွေ။

ဂျမ်းနိုင်ငံ၊ ဆိုပြုန်
ကောက်ဝေးမဝေး
မျှင်မှာ မကိုက်လို့
ဆိုပြီး နှိုင်းတော့၊
တစ်ပြိုက် ရွှေဖိုရဲကြွေး
ပေးဆပ်ရသည်။
ကယ်တင်ရှင်ကြီးလာပြီ၊ ဒီတစ်ခါတော့ လွတ်ပြီဗျို့ ..
ဟင်း..ဟင်း...
အပျိုးဟို့၊

ကြီးမားတဲ့ကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်မှာ၊
ကျွန်တော်ဟာ အင်မတန်ကို သေးငယ်တဲ့
အမှုန်အမွှားလေးတစ်ခုပါပဲလား...
ဟင်း...

ဒါကတော့ လမင်းဆွေသားဖြစ်ပါပဲ၊
တကယ်တော်သူကို ပစ်ကာနဲ့ ထောက်လာတဲ့
တန်ခိုးတော် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ။

ဟုန်း... ဟိတ်ဟုန်းကတော့ သူပဲ
ဝမ်းသာစကား ဂုလာခံခဲ့ပြီးသော်မှ
ကမ္ဘာကြီးပဲ အဟုန်ပို့ ဝင်နဲ့။

ဟဲ့... ဒါဆို ဘီယာကြီးကို
ဝမ်းတူနဲ့ ကား ကားတွေကို နှစ်သက်တဲ့
ထောင်ဆယ်ဝဲတာပေါ့၊ ထောက်ပင်တော
အဖေတော် ပုကားဆီးခဲ့ကတာက
မင်းတွေကြောင့်ကွ...
ဟောင်းကြောင်းကွ...

ဟိတ်... ဒီတွေနဲ့ မဖြိုင်ကွဲ၊ နှစ်ခွက်ပတ်ပြီးတဲ့အခါ
အိပ်ရေးဝင်ကြပါတို့ အမေတောကို မင်းတွေဆီကား
ခွဲရင် ဘဝထောက်ပါမှာ ဆောင်းပေါက်သွား.
ထောက်ပါဘူး ဟုတ်လား...

ဟေ့ကောင်တွေ...
ကျွန်တော်တို့ဟာ လူပဲ
ဒီလိုပဲ၊ အမေတို့
ဖြစ်ရတဲ့ဘဝအတွက် လို.
ထက်နဲ့ ထောက်ပေးတဲ့
ခဲ့ကွ... ဒီနေ့ကြီးကတော့
ဟုန်းတို့ ကတော်
အောင်ပွဲခံရမှာ...

ဒီတိုင်းပေါ့ဗျာ... ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဘာမှ မသိဘူးဗျ။ ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ ဒီလိုပဲ ဖြစ်ပါတယ်ဗျာ။
ဟင်... ဘာတွေ ပြောနေကြတာလဲ။ ဘာမှ မသိဘူးတဲ့လား။ ဒီလိုပဲ ဖြစ်ပါတယ်တဲ့လား။
ဟေ့ကောင်တွေ

ကျွန်တော်တို့ကြောင့် ဒုက္ခရောက်ရတဲ့အတွက်
ဆောရီးပါဗျာ။
ကျွန်တော်တို့ကို ခွင့်လွှတ်ပေ

ကျွန်ုပ်ဟာဖခင် ဒို:ခွဲပြီဟု ဂုဏ်တူ မဟုတ်မမေးမယ့်
ဒို:ခွဲ.ပုံး ငါးပါ
“အားတော်၊ ချီး:အမ
တောကတွင်ကိုဆွဲတင်း
ဂွင်း:နဲ့ ပွားငါးပါး:တို့
ဟာကယ်ဖြို့ နိုင်ငံလား:ဟင်”
ဖခင်ဒွဲ့ ချီးအပတော
၁၅၆

တစ်ခေတ်သမ်းကမ္ဘာမြေကြီးတွင် ဦးဒဲပြီးသည်အထိ မကြာမီလိုက်ရှုနိုက်ပြီး ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ဆွေဦး:ကာလမှီ ကြီး:တံတိုမှာ မတွေ့ရှိခင်း: ပြီးခင်း: တည်း။

ဒီကမ္ဘာမှာသာ၊ သစ်ပင်စိမ်း:လန်း:ရှိခဲ့ဖူးတဲ့ အကျိုးဆက်ဟာ မှုန်မှိုး:သေး:ခဲ့တဲ့အတိုင်း တစ်ခေါက် သစ်ပင်တွေမွေး:ဝဲလဲ ထားခဲ့တဲ့အတွက် ဦး:ဒီပြီး ကတာပဲလို့၊

အဖေ၊ မြင်း:လန်း:ဝန်တဲ့ သစ်ပင်တောကျမှသာ:ဝကားဆိုး တွေ့ပါ့မလားဗျာ။

ဟင်း။ အကြောင်ပြီလဲမသေဘူး

ကြာမြင့်ခဲ့ပြီးနောက်...

ပန်းကြီးမြို့ထောင်ကြီးထဲကို ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

"ဟာ... လာလေ၊ သွား ကြည့်ရအောင်..."

"ဖြစ်လေ၊ ဟိုသတင်းတဲ့အကြောင်း မြို့ခံတွေ အသိပေးနေပါလား၊"

ကျွန်ုပ်တို့လည်း မြို့ခံတစ်ယောက်ကို ဖြတ်၍ ကြည့်ကြရာ...

"ဟေ့ ဘာ... ဟိုအိမ်ပုတက်ကြည့်မယ်၊ ဒီမှာ ဒီမှာ ရှိရင်ရှိနဲ့ မြို့ကပဲ ရောက်လာမှာပေါ့၊ မြို့ခံ ရဲတပ်ဖွဲ့တောင် မကြိုးစားဘူး၊ ငါးကြီးကို ဖမ်းဆွဲနိုင်ဖို့ ဘယ်သူမှ မရှိဘူးတဲ့..."

ကျွန်ုပ်တို့ ဘာမှ မကြိုးစားကြသေးဘဲ ဘဝင်မြင့်နေကြသည်ကို သတိပြုမိလိုက်သည်။

"ဘာလဲ ဘာလဲ ဘာတွေ ပြောနေကြတာလဲ၊ ငါးကြီးကို ဖမ်းဆွဲနိုင်ဖို့ ဘယ်သူမှ မရှိဘူးတဲ့လား၊ ဟေ့ကောင်တွေ ဒီမှာ ငါတို့ရှိတယ်ကွ၊ ငါးကြီးကို ဖမ်းဆွဲပြီး ပန်းကြီးမြို့ကို ကယ်တင်ရမယ့် သူရဲကောင်းတွေ ငါတို့ရှိတယ်ကွ..."

ဟုတ်တယ်နော်၊ အဖေတောင်းတဲ့အကောင်လုံး ကြောင်တောင်ဖြစ်နေတာပဲ။ မီးမီးရဲ့ ကလေးမို့ပဲ လေ။

ကလေးအဖေ ကလေးပင်
ကြွေးကြော်သံတွေကတော့ မြို့ကြီးတစ်ခုလုံးကို ဖုံးလွှမ်းသွားတော့တယ်။

ဒီမှာကြည့်လေကွာ၊ ဆိုးဝတွေ၊ ဒီကလူတွေတွေတွေ ဘယ်လောက်ဝေဒနာခံစားနေရသလဲ။
ဒုက္ခသည်စခန်း

ဖခင်ဖို့ ဒုံပြိတ် မင်္ဂြိုးဂုဏ်ယူလောက်လုံးကို ခွဲပြန်တော့ ဒေါသတကြီး ကလေးကိုတော့ ရှာဖွေနေသည်။

ငလေးလုံးတို့ပုံး
ကိုယ့်သူငယ်ချင်းတော့
ဒီကောင်လိုသဘော
လဲပါဘူး

ဟင်းဟင်းဟား...
ဟာဒုံ ဘိုး၊ ဒီမတော်လို့
ဖခင်တော်၊ သူတို့ကဲ့နေတာပဲ
မိုးကွင်းတောမှီးကိုပြောင်းတော့
ယမ်းကျည်ကွင်းလို့ ပေးနတ်
ပြီး တောတိုလဲ ကြောင်ဒုံတော်
မိုး ခွဲ ငယ်တဲ့ ဘားမွန်သမျှလဲ
ပြီး တောပါကွာ...

ဟာ... ဒီကိုင်းတွေတော့ အင်အားပေါ်၊ တား၊ ခွဲတာ
လို့မရပေါ့ ပေနတ်ခွဲ ပစ်လို့ မရပေတဲ့ ငယ်မှီး ကြီး
ဒီကြွေးမိုးကမ္ဘာကြီးသွား ဂုဏ်ယူနေမှာ...

ဟာ ဒီလိုလို ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ကိုပဲ
တွေ့ကတည်း ဒီကောင်ကြီးမှာ ဂုဏ်
သွားတွေကြီး

ဒီတော်တာနဲ့ဖြစ်ပြီးတော့မှာပါ
ခိုင်ကလေးရယ်၊

ကျွန်တော်ဖြစ်ပါ့မယ်

အင်း၊ ကဖို့ ပုံကို ကြိုးဖို့ ပေါက်ပြီဟ
ဟာ အခုလိုပဲ ခိုင်းမယောင်ခဲ့ပါတယ်၊

ကြာဟာကလေးတော့ ကဲ့
ဒုက္ခိုးတယ်။

အဲဒီအမတ်ကိုမင်းကဖို့ဟ
အားခဲ့ရှုပ်ပါတယ်ဗျာ သူ့ယောင်ခြင်း
လယ်သမားကြီးတစ်ဦးဖို့ ကိုယ်တော်ယောင်
ပေးခဲ့တယ်ကွ၊

ဟာဗျာ၊ နဲ့ဖို့
ပေါက်ပြီကလေ

ဒီလောက်ဆို ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်ကျိုးအတွက်
ကြီးကြီးမားမား ဘာမှ မလုပ်ရတော့ဘူးပေါ့...
ဟား... ဟား... ဟား...

ဒီလောက်ဆို ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်ကျိုးအတွက်
ကြီးကြီးမားမား ဘာမှ မလုပ်ရတော့ဘူးပေါ့...
ဒီလောက်ဆို ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်ကျိုးအတွက်
ကြီးကြီးမားမား ဘာမှ မလုပ်ရတော့ဘူးပေါ့...

ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်ကျိုးအတွက်
ကြီးကြီးမားမား ဘာမှ မလုပ်ရတော့ဘူးပေါ့...
ဟား... ဟား... ဟား...

ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်ကျိုးအတွက်
ကြီးကြီးမားမား ဘာမှ မလုပ်ရတော့ဘူးပေါ့...
ဟား... ဟား... ဟား...

ছুটি আসলে গ্রামে যাওয়ার আনন্দই আলাদা।

বাস-চালক: খুকি! তোমরা কোথায় যাবে?

মিতা: আমরা যাব বাবুপুর।

বাস-চালক: বাবুপুর যাবে? তাহলে তো তোমাদের ভাড়া লাগবে না।

মিতা: ধন্যবাদ, চাচা।

ကြည့်ရတာ ဒီကောင်တွေ ကျွန်တော်တို့ကို
အစောကြီးကတည်းက စောင့်ကြည့်နေကြတာ
ဖြစ်မယ်။ ကျွန်တော်တို့ကိုလည်း ဘယ်သူက
ဘာကြောင့် ခိုင်းလိုက်တာလဲ ဆိုတာ
သိချင်နေကြမှာပဲ။

ဟုတ်ပါပြီ၊
ကျွန်တော်တို့ ဒီနေရာကနေ
ပြန်ကြတာပေါ့။ ခြေတစ်ချောင်းကို
ဟိုဘက်ဒီဘက် ခြောက်ချောင်း
ပြန်ကြတာပေါ့ဗျာ၊

"ကြည့်စမ်း၊
သူတို့ကလည်း ကျွန်တော်တို့ကို
ပြန်ကြည့်နေကြတယ်။ ဒီလောက်
ကြီးကျယ်တဲ့ ပြဿနာတွေ
ဖြစ်ပေါ်နေတာ၊ ကျွန်တော်တို့
ဘာမှ မသိလိုက်ဘူးလေ။"

"ကျွန်တော်တို့ကို
ဘာကြောင့် ခိုင်းလိုက်တာလဲ
ဆိုတာ သိချင်နေကြမှာပဲ"
ကျွန်တော်တို့ကိုလည်း
ဘယ်သူက

မနက်ဖြန် ကြေမာသည့် နာရီး မဇေး မှန်ပေး လိုက်ဝေ ကား ခန့်
ကျန်ပါတို့ ညီအစ်ကိုများ ချာပြန်ခဲ့ကြစေသည်။

ဘတ်စ်ကား ကျန်ခဲ့တော့ ဒုက္ခပါပဲ။

ကားပြတ်လို့လဲ ပြတ်ပါစေ။ ငါတို့ကလေး
ဘယ်လောက်ကလဲ။ ဒုက္ခမှာ
ခဲတာ ဒုက္ခပြီးသွားတာ
ပါပဲ။

အမလေးလို့ပြီး
ဒုန်းကွန်းကြွေကြွေးတွေတွေကို
ဖွေရှာ၊ ဝေအောင် ပေးပြီး
ဆက်သောင်း မယ်လို့ ခွ
ကလေး ရတွေကို ကြည့်။ ခဲတာ
ဆရာလက်ချွေတော့ မဟု။
အိုး။။။

ဘယ်ဘဲနွေးထောက ကိုး ပို့ကလေး ရှေ့၊ ကိုယ့်လေးကြည့်
ဖွေမရ ဂျောင်ဒေး ဟ ဆရာ့ကြွေး ဝယ်ဆောင် ပို့
ကယ်တော့မှ ဆိုပြီးမကူး နဲ့ဟာ

ကြောင်းမှာ ဝတ္ထုတွင် ကမ်းလှမ်းပြီး ကျွန်ုပ်တို့ ဖတ်ခဲ့ကြသည်။

ကြွေးကြော်သံများ

ဖွားဖြိုးတွင် မောကာတစ်ခုတည်းကိုပြော
လှမ်းကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်မောင်ဝန်းသူကား လှပ
ပါကြောင်း ဝင်ရောက်ပြောဆိုသည်။

သူ့ကျန်းမောရေးရှုပ်ကို
ဆက်သွားတာပေါ့ ကျွဲတွေ...

ဩ။ ဆရာတွေတို့ကြောင့်လည်း
ငါးမှာ သားလိုက်တာပေါ့။ ဒီနေ့ ဖမ်းမှဖြင့်ပေါ့

အဟင်း။ ဆရာတွေရဲ့ ပွဲခံတာပေါ့
ငါးပေးပါဦး... ဟာဂျီ... ဟီး။

အို့ကို

ကျွန်တော်တို့ အားလုံးပဲ ပျက်စီးသွားတယ်ဗျာ၊
ကိုဒေဝဒတ် ဒီတစ်ခေါက်တော့ ပါကုံးပဲ။

ဟင်

ဟာ... အားလုံးပဲ ပျက်စီးသွားတယ်ဗျာ။
ကိုဒေဝဒတ် ဒီတစ်ခေါက်တော့ ပါကုံးပဲ။

ဟင်

ကျွန်တော်တို့ အားလုံးပဲ ပျက်စီးသွားတယ်ဗျာ၊

ကျွန်ုပ်တွင်း- ဤပါဂုဇ္ဈိုင်း၊ ငါ့အကောင်းကို၊ မင်းဟာ
ပစ္စုပ္ပန်သွား၊ တော့ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ငါမတော
မဟာဒါယိုဖို့ ကျေးဇူးပြုမှတ်ဖို့ လိုသွား ပါတယ်
ဂါ ကျွန်ုပ်ကို ကိုတောင် စတိတိ ဆို့ ပါတယ်၊

ဂို- ဟယ်ကဲ့...
အို... ဟယ်ကဲ့...

အခါ ရွှေတိုက်ကြီးမှာ မိုးလေးနဲ့ ကြယ်ကလေးတို့ ပါဝင်ဆော
ဤခုနှစ် ဆွာဆက်မှ လူတစ်ယောက်ကို ကယ်ဆယ်နိုင်ကြသည်။ အဖေမောင်နှမတွေ ပြုံးရွှင်ပျော်

ကလေး- နဲ့- ဟွန်း- နှင့် ကို အစရှိသည့် အသုတ်ပြုပြင်
ဖွေး- ဝေဘင်း- နှင့် ဂ ပါကြပြီး ပျံမြောလေး
ဒါ့ပမီး- လို့ ကွမ်း- ရတောင်ကိုင်ကို

ကယ်ပါလေ ဦးကလေး
ဆိုတဲ့ သံကြားလေး..

ဟိတ်...

ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်ရမလဲ
ဟိုဘက်ကို ပြေးကြမယ်
ဟိုဘက်ကို ပြေးကြမယ်
ဟိုဘက်ကို ပြေးကြမယ်